

Megjelenik e politikai, tudományos és művészeti lap minden héten kétszer Szerdán és Szombaton. Hivatalos tudósítások kivül. Hírlöje közöl minden hírdetményt egy negyedszelet sorától három krajczárért pöő pénzben.

Nem-rendes levelezők kéretnek az Intézethez bérmentesen küldeni közléseiket.

VILÁG

SZOMBAT, martius 2.

Előfizetheti helyben a „Világ” szerkesztő hivatalában (Uri-utca 450 sz. a. Horvát-házban 1. emel.) félévre postán 6, különben 5 ezüst forinttal; az országban minden — azon kivül csak a cs. k. fő-postahivatalnál Bécsben.

Minden közlés a Világ szerkesztő-hivatalának cím alatt kéretik beküldetni.

Tartalom.

Közgazdálkodási elméletek. III. Bank és Hitel. Követésre méltó! — Fővárosi hírek és események. Nemzeti színház. — Országgyűlési tudósítások. (A febr. 17 és 18-ai CIV és CVdik alsó táblai országos ülésekben folyt tanácskozások részletei a városok országgyűlési szavazatmennyisége fölött; vitázatok a városi 32 szavazat felosztása iránt.) Országgyűlési rövid közlések: (A febr. 27. 28. 29-kei 159—161 kerületi's a febr. 28 és 29 109 és 110d. országos ülésről mindkét Táblán.) Folytatása a febr. 5-kei 93d. főrendi országos ülésbeni vitaközléseknek a turo. sérelem tárgyában.) — Megyei közlések: Varasd, Borsod és Krassó megyék közgyűléséről.

Spanyolország (A zendülés állapotja. Angol befolyás a zendülésre. 'sat.) — Nagybritannia (O'Connell beszédének folytatása a nagy jury előtt. O'Connell Londonban 'sat.) — Franciaország (Taiti szigetének forradalma 'sat.) — Portugallia. — Olaszország (Békétlenség jelei) — Belgium (Nemesi oklevéldij) — Svédország (A király javulása kétes.) — Oroszország (Odessa gyarapulása.) — Szerbia. — Törökország. — Görögország. Mexico.

Egyesületi közlés. Magyar tudós társaság. Ertekezés 'A megyei tisztviselők kijelöléséről, tekintettel a főispánokra.

Hírlapi kalászkok. Hivatalos és magán hírdetések. Gabonaár. Pénzkelet. Dunavizálás.

Pest, martius 2. 1844.

Közgazdálkodási elméletek.

III.

Bank és Hitel.

Lássuk most, hogy a többi mellék-utakon, melyeket a kereskedés a pénzhány pótlására 's illetőleg a pénz, mint nemzeti gazdagság, szaporítására feltalált, — 's ilyenek főképen a bank és hitel — lehet-e pénz és nemzeti gazdagságot mint valami „varázs erő” által előidézni.

Miután megengedtük, hogy a pénz csakugyan gazdagság, úgy látszik ebből egyenesen foly a következtetés „Bank és hitel által a pénzt szaporítjuk: tehát nemzeti gazdagságot eszközölünk.”

Ugy de egy az, hogy lényeges különbség van a belbecsű vert pénz, és a belbecsnélküli papirospénz között, minélfogva előbb még kérdésbe vehetjük: vajjon a papirospénz is szintugy gazdagság-e mint amaz? azután folytatólag ismét kérdésbe kell tennünk: vajjon bank és hitel által lehet-e a pénzt valóban szaporítani, 's a forgalmi tőkét nevelni?

A papirospénz, azon nemzet minden egyes tagjainak kezében, mellynél papirospénz van divatban, valóságos gazdagság szintugy, mint az arany és ezüst, ugyanazon okok miatt mint amaz, és a mennyiben általa a szükséges életjavakat megszerezheti. Az egész nemzetre nézve egészen másképp van a dolog. A nemzet bárha minden papirospénzét öszveszedi is, más nemzetek sem aranyat és ezüstöt, sem egyéb élvezeti anyagokat nem adnak értetők; honnét a papirospénz a nemzet magános tagjai kezében gazdagság, az egész nemzetre nézve általában tekintve nem az.

És így, ha a pénz nemzeti gazdagság, a papirospénz pedig nem az, nem is lehetne a pénz mennyiségét a bankmunkálatok által nevelni. Már pedig nincs bizonyosabb mint az, hogy midőn a bank alapul leteszen például 10 milliót, e helyett papirospénzben forgásba hoz 30 milliót, a forgásban levő pénz mennyiségét 20 millióval szaporította.*)

Nincs bizonyosabb annál is, hogy több mennyiségű pénz valamely országban megtartani lehetetlen, mint a mennyit annak forgalma megkíván. Mivel, a mint mondtunk, a szünetleni kicserélés 's a szünetleni forgalom egyáltalában az élvezeti vágyak kielégítéséből származván, a nemzet minden életjavából csak annyit tart meg magának, a mennyi elégséges, ezen felül levő feleslegét magából kibocsátja 's helyette azt cserél, a mire szüksége van. Szinte úgy életjavak az arany és ezüst, szinte úgy magánosak kezében a papirospénz, azért is ezekből sem maradhat meg több, mint mennyi a forgalomhoz elégséges; — a többi maga utján kifoly.

A bank, a mint a maga 20 millióját kibocsátja 's forgásba teszi, ezen részint több vásárlások történnek az ország belsejében mint eddig, annálfogva az eddigi feleslegből kevesebb megy külföldre, 's a helyett kevesebb pénz jó be külföldről. Ugy de a külföldről árucikkeinkért vert pénzt kaptunk volna, mostan a helyett ittben papirospénzt kapunk 's még ezen sem haszon, sem kilátás a nemzeti gazdagság növekedésére. Azután, a papirospénz szintugy eszközül 's in-

gerül szolgál az élvezeti vágyak kielégítésére, mint az arany és ezüst, 's arra mindenben hasonló tehetséget nyújt. Tehát élénkebb lesz az adásvevés, a dolgok ára felebb emelkedik, a kereskedésre jobb idők kezdenek derülni. Hanem, a mennyiben a belföldi cikkek ára felebb emelkedik, annál kevésbbé állhatják ki a versenyt v. concurrentiát idegenekkel, a külföldi szorgalom mindinkább erőt vesz, megszorodott pénzünkől kitakarítja azon felesleget, mely belső forgalmunkhoz meg nem kívántatik, a forgalmi tőke előbbi egyensúlyába visszahelyezkedik, pénzünk csak annyi lesz, mint volt, azon különbséggel, hogy a bank által kibocsátott 20 millió papirospénz helyett, viszont 20 millió vert pénzt kénytelenek voltunk a külszorgalom túlnyomó súlyának feláldozni.

Ha most, azon időszakról kezdve, midőn a mesterkéltve megárasztott pénzfolyam ismét természetes állása felé apadásnak indul, a kereskedők és ipartűzők folytonos lármái: „nincs pénz, nincs hitel, a kereskedés felakad, a szorgalom súlydezz, a versenyt ki nem állhatni, elbukunk” 'sat. újra tekintetbe vétetnek, jól tudjuk, mi lenne böles tanácsaikat eredménye, ez: több papirospénzt kell kibocsátani; ekkor a zajgók elhallgatnak, pénzt vesznek fel kölcsön a banktól, vásárlásaikat, nyereszkezdéseiket tovább folytatják, a kereskedési élénkség megújul, a dolgok ára felebb emelkedik, a mit vettek, drágábban adnak el, 's egész bizodalommal győzelmes hangon kérkednének vele: lám hogy igaz volt a mit mondtunk; tanácsaainknak várt sikere el nem maradt; ilyen a bank és hitel varázs-ereje.

Hanem várjunk egykissé. Mert az csakugyan igaz, hogy mindezeket nem a magasabb tőkélyre vitt nemzeti szorgalom állandó biztos szilárd ereje, hanem egyedül a bank és hitel tüneményes mulékony varázs-ereje idézte elő. Ez által a külszorgalom egy kissé háttérbe szorítottatik, mert eddig ugyan a belső árucikkek megtorlása 's a kereskedésnek azzal együttjáró felakadása miatt a külkereskedés nem találván eléggé nyereséges vásárpiaztot magának, mármár kezdett hátravonulni, a midőn egyszerre több pénz hozatván forgásba, ezáltal több vásárlások történnek, 's minden honi életjavaknak nagyobb kelendőse eszközöltetik. A kelendőse természetesen megint nagyobb drágulást okoz, a külföldi szorgalom természetesen megint a nemzet nyakára nő, erőt vesz a külkereskedés 's a forgalomhoz szükségtelen felesleges kibocsátott papirospénz helyett a jóértékű vert pénzt kezdi kisepreni.

Ezen jeleneteket megújithatni annyiszor a mennyiszor, míg nem bank és nemzet egyszersmind tönkre jut; ellenben ha a megbukást kirekesztőleg a nemzet vállalná magára a bankot könnyű volna biztosítani.

A bankok védelmezői sokkal szemesbek okoskodásaikban, mint sem hogy ennél tovább mennének, a bank a pénzt szaporítja, a nemzetet gazdagítja, kölcsönt ad mérsékelt kamatokkal, a kamatlatat alább szállítja, eszközt szolgáltat a nemzet kezébe szorgalmi vállalatának létesítésére 'sat; mindezek pedig ha nem általában igazak is, legalább első tekintetre tagadhatlanoknak látszanak. A bank ellenzói viszont szinte nem mennek tovább ezen nézetek megezőfolatánál. Azt mondják: a bank ugyan szintannyival neveli a pénz mennyiségét, a mennyivel több papirospénzt ereszt ki, mint sem a mennyit a beváltások eszközölhetésére alapul letesz, de ismét ugyanannyival leveri a jóértékű pénz becsét, ugyanannyival emeli fel a dolgok árát, csak a névszerinti (nominal) pénz mennyiségét szaporítja, a valódi (real) értéket nem; a forgalmi tőke valós értékben ugyanaz marad, következőleg nemzeti gazdagságot nem szerez. Kölcsön ad ugyan alantabb kamatokkal, 's a kölcsönt haszonnal lehetne tőkésíteni, az igaz, hanem hogy a bank által adott kölcsön, kivétel nélkül jövedelmezőleg tőkésítessék, épen nem valószínű, sőt inkább nagyrészen haszontalan fényüzésre pazaroltatik, nagyobb mértékben neveli a belső fogyasztást mint sem a szorgalmi előállító erőt; mulékony jólétet eszközöl, melyet később elszegényülésnek kell követni; 's végre a pénz értékét ingadozásba hozván egyik osztály elszegényítésével a másikat meggazdagítja. Hivatalosok, tőképensek, haszonbért vevők a bank-munkálatok folyamata alatt folyást veszítenek; adósságba merültek, haszonbérők, kölcsönözök folyást nyernek, a pénz-

tűzszerkedésnek tárt kapu nyílik, a lábra kapott szemléskedés tetemes erőt elvon a hasznos szorgalmi munkálatoktól.

Követésre méltó!

Hitelesen esett értésünkre, hogy Arad városát legközelebb ért rettentő csapásnak híre fővárosunkba érkezvén, azonnal találkoztak áldozatra-kész nemeslelkű emberbarátok, kik segélyökkel az inség enyhítésére siettek. Nagyságos Bohus Jánosné, szül. Szögyényi Antonia, ki az aradiaknál az ott csupán az ő munkássága által létrehozott kisdobozó-intézet által feledhetlen nevet vívott ki magának, 's különben is nemeslelkűségéről ismeretes levén soha áldozatra kínálkozó alkalmat el nem mulaszt, nagyságos Fascho József ur hőkeblü nevével született Majthényi Izabellával a szerencsétlen aradiak számára Pesten aláírási ívet nyitott. A nemes hölgyek széplelkű fáradozását, kik személyes felszólításokat tenni sem sajnáltak, fényes süker koronázta, mert pár rövid nap alatt 2300 pöő forintnyi segély iratott alá. Ily tettek örök hátlára kötelezik az aradiak szíveit a nemesfáradozásu asszonyok iránt. valamint mindazok iránt is, kik e segélygyűjtést nagylelkű adományaikkal gyamolították. Addig is, míg alkalmunk lesz a buzgó emberbarátok névsorát közölhetni, legyen szabad a tudomásunkra esett neveket tisztelettel, 's az emberiség nevében köszönettel megemlíteni. N. b. Orczy Lőrincz ur 400, báró Wenckheimné ö nga 200, a gróf Teleki-család 300 pengő forinttal járult ezen első gyűjtéshez. A nagylelkű emberszerető példa reméljük, nem maradand utáztás nélkül, mely minél nagyobb szerüen nyilvánodjék, öszintén ohajjuk.

Fővárosi hírek és események.

Pest, martius 2 1844. Az idő e héten igen szélesnek mutatkozott. A legközelebb mult derült-arcú vasárnapot szeles héttő, ezt ismét esőgazdag kedd váltá fel; szerdán egésznap esett és havazott; éjjel fagyott, csütörtökön és pénteken felhőtlen tiszta idő, nappal olvadás, éjjel fagy — 's így mi természetesebb, mint hogy fővárosunk utcáin járva eső és hó-lében gázolunk 's a sarat tapodjuk. A hajóhid-épités körül igen élénkek az előkészületek. A gőzhajók mikor indulandásáról néhány nap múlva talán már bizonyosat mondhatunk.

— Mult szombaton adaték először nemzeti színházunkban bérletszünettel nagyszámu közönség előtt „A kalandor” látványos népi színmű, mely a nemzeti színház igazgatója által kitűzött 50 arany pályadíjt nyerte. Mi a darab bírálatába nem bocsátkozunk, csupán annyit említnék meg, hogy a színműnek vannak árnyék-, de vannak fényoldalai is, 's mi koránsem tartozunk azok közé, kik valamit elfogultság vagy részrehajlásból legyaláznak vagy földicsérnek. Hogy e színműnek van érdeme, tanúsítja azon tény, mely szerint Ney Ferencz ur, a darab szerzője kétszer előhivatott, ámbár az írónak a színpadon megjelenésre kényszerítettését ismét nem helyeselhetjük; egészen más, ha az író egyszersmind színész, mert ez különben is a színpadot nyervén rendes terrenumul, rajta elfogultság nélkül jelenhetik meg. — A színészek az első eladáskor kellő pontossággal működtek, 's ha némi hiányt éreztetek, az legfeljebb a gyorsabb összevágás volt. Másnap, azaz vasárnap a darab ismételtetett szinte szépszámu közönség előtt. Szerdán adatott harmadszor a legrosszabb időben, 's e miatt látogató kevés; de a színészek kedv-nélküli hanyag játéka még a rossz időnél is mostohább hatást gyakorolt, úgy hogy ki az első előadást is látta, az e szerdaiban amarra többé nem ismert. Uraim, ez tény, és nem rágalom, melyet megbizonyítanunk igen könnyű.

— Vétéknek tartanók a mult szombati német színházi mutatványról hallgatni. Történetből bevetődvén, látunk (bőjtben) egy „Carnevals-scherz”nek ezimezett silányt, mely, ha a színi czéduának hitelt adhatni, „auf allgemeines Varlangen” adatott. Boldog isten! csak sajnálkozásunkat jelenthetjük ki, ha illy dolgok a német közönséget mulattatják. Volt taps; és miért? — mert 3—4 színész a nézőség között elhelyezve, onnét kurjongattak föl és le, és ismét le és föl. Sapienti pauca.

— Jövő tavaszkor több nagyobb szerü épület által fog ismét városunk szépülés tekintetében nyerni. Jelesül egy a színház-téreni ház két emelettel felebb fog viténi; az országuton pedig a háromdob-utca szögletén levő alház szinte magasabb homlokzattal fogja megajándékozni az ottani esinos laksorozatot; a sütő-utczában szinte építők kezek működendnek. Kivánandó, hogy minél több illynemű vállalatok kivitele által fővárosunk Europa legdíszesb városai közé méltólag számíthatassék.

— Fővárosunkat tán némileg érdeklőleg helyén lesz e sorok folyamában megemlíteni: hogy Nagyváradon, egy meszes gödör ásatásakor, mikint egy otthelyütti ügyvéd ur írja, következő föliratú sírkő találtatik: Hic sepultus est

*) Illyen mintára készültek honi bankterveink, minek okáért a felvett példát tovább folytatandjuk.

Andreas Kene, sive Zeuch (Szűts) Judex civitatis Pestensis, qui obiit in die XVIII Mensis Septembris Ao 1554.
— Nemzeti színház. Hétfőn mart. *Am Furedy Mihály* javára, bérlétszűnéssel először fogadtatni, *Figaro leánya* Vaudeville 5 felvonásban. Mellszívelle után fordította Egressy Benjamin, zenéjét szerkesztő Szerdahelyi.

Országgyűlési tudósítások.

Febr. 17-én CIV. orsz. ülés a t. KK és RR-nél.

Az e napi tanácskozás tárgya a városok országgyűlési szavazati jog volt. A tanácskozás kezdetén a nmlsgu elnök következőleg szólalt meg. A szavazati kérdésre jöttünk t. RR.; ez ugyan a javaslat végét és második részét teszi, de véleményem szerint legfontosabb alkotmányos országban a törvényhozásban részvét a legfőbb tekintet: Elrendezték a tekintetes RR. a kir. városok szerkezetét a legalkalmasabban; de sokszor absoluta monarchiákban is látunk hasonló szerkezetet, 's mindamellett törvényhozási jogot nem szerez; ellenkezőleg a törvényhozásban aránylagos tetleges részvét még magára a városi szerkezet elkészítésére is a leghathatósabb befoly; ugyanis ott, hol tetleges részt vesz azon néposztály a törvényhozásban, mellyet a dolog leginkább érdekel, minden bizonynyal maga körülményeire és érdekéhez legalkalmasab polgári szerkezetet fog készíteni a törvényhozás. Már midőn ezen munka felvételét, előadtam általános nézetimet ezen szavazati tárgy iránt; ismételn azonban mindenesetre kénytelen vagyok, hogy nem új alap-rendezést teszünk a kir. városok szavazata tekintetében, hanem intézkedünk a még fenálló alkotmány szerint, mellynek a sz. kir. városok kiegészítő részét teszik. Tudva van a t. RR. előtt, hogy azon jog, mellyel fogva mindnyájan itt ülünk a négy kiváltságos status között, melly szerint a negyedik status szintugy mint akármelyik másik helyet foglal, közönséges, világos, tisztá törvények által el van határozva, mindazokra nézve, kiknek ezen törvényhozásban, különösen ezen táblánál részt vennők kell. Azt tenni fel közönségesen, hogy kik itt részt vesznek a törvényhozásban, mindig szavazat nélkül lettek volna századokon keresztül: erős anomalia volna; sőt illy helyzetben századokon át senki ezen országgyűlésen nem maradhatott volna. Mi a befolyást illeti, ezen voksok mértékét, egymáshoz arányát, azt—ezen országgyűlésnek története mutatja, hogy az különféle volt. Lehetne mutatni időszakot, mellyekben, hol egy, hol másik része az országgyűlésnek, különösen ezen táblánál gyakorolt bizonyos felsőbbiséget; nincs itt olly felekezet, melly azt történetileg be nem bizonyíthatná; különösen a városokra nézve elég legyen az 1687ik évet említeni, hol a k. városoknak törvényhozási befolyása a többi Rendek figyelmét és aggodalmát vonta magára. Későbbi időkben, tán épen az 1825dik év előtt, a szavazatok arányáról, mértékéről, sok szó nem is igen lehetett, mert a tapasztalás mindig azt mutatta, hogy itt előtanácskozások által a t. RR. sőt az egész országgyűlés mlntegy előre kitűzven a dolgokat, szavazatokra nem mentek. Ujabb időkben, midőn ezen mostani rendszer bejött, mellyről én és azok, kik idősbekek vagyunk, bátran szólhatunk, következett be a szavazatok szigorúsága. Meg kell vallani, hogy azon előbbeni mód, mellyben előre készítették el itt a tanácskozások és határozatok, mi most a kerületi ülések tárgya, némileg az önállásu országgyűlési testület typusát inkább viselte, mint a mostani mód. Nem szölok az utasításokról, de azok mégis most megszorítóbbak, mint az előtt voltak. Mind-ezeket azért hozom elő, hogy megmutassam, mikép a törvényhozásban, különösen ezen táblánál, a szavazatok alapja ugy, mint az idők hozták magokkal, majd egyik, majd másik részre kedvezőleg állottak — különbözők valának. Most tehát, midőn a szavazatok a negyedik Rendre nézve elhatározni, és e tekintetben épen ezen negyedik Rendre nézve állandó törvényt kívánunk hozni, — lehetlen feledni, hogy olly felekezetről van szó, mellynek törvényhozási befolyása törvényeken alapul, mint akárkié. E szerint tehát t. RR., mind ezen eljárásban, mind ha netalán jövődöre ezen testület más részei szavazati tekintetben kérdése jöhetnének: ezen alkotmányos szempontot mindenkor szemünk előtt kell tartani. Közönségesen a tapasztalás azt mutatja, hogy kivált a békes előhaladási reform csak ugy lesz szerencsés és jó következtésű, ha a főnálló jogokat az ember megbeszéli, fentartja és inkább a jogokat másokra is kiterjeszti. Ez a békes reform természete, és csak ez hoz elő legboldogabb következtéseket. — A jogoknak elvétele azoktól, kik azokkal felruházva voltak, az — a mitől az Isten őrizzen; egyébiránt ez inkább a forradalmak szokása, mellyek idejét, hála Istennek, keresztüléltük; mindenesetre halálos crisis, mellyen az igen erős nemzetségek keresztül szoktak menni, de a gyengébbek közönségesen megsemmisítetnek és elenyészenek. Ennek következtében t. RR.

méltóztassanak méltánylással lenni ezen voksok elrendezésében egyrészt azon alkotmányos szempont, másrészt pedig a k. városok iránt, figyelemzven mindig arra, mit már más alkalommal is mondek, hogy ezen ország alapját a nélkül is a nemesség teszi, 's mellyen magok a kir. városok is léteznek; 's így mind alkotmányos tekintetben, mind már azon természetes helyzetnél fogva, hogy ezen ország földművelő ország lévén, az agriculturalis érdekeknek erősebben kell képviselve lenniök, — a még egészen ki nem fejlett városi érdekeknek, esen voksok meghatározásával illő méltánylással legyenek a városok is a nemesi status iránt, mellyen kiváltságai, létök és tulajdon existenciájok nyugszik. Ezt előre boesátván, mi a munkálatnak első részét illeti, 's miről ha ugy tetszik, először fogunk szölokni, a voksok mennyiségéről, — erre nekem, annyival inkább, minthogy a dolog még több kifejlődést is vehet föl, — semmi észrevételem nincs. Ugy tartom, ezt meghatározván főr is azon kérdésen essünk át: mennyi voks adassék, mellyről a t. RR. részint gondolkoztak, részint utasítással el vannak látva; azután menjünk át a kérdés 2ik részére, t. i. arra, ezen voksok mikint osztassanak föl? Második tekintetben is kimondom véleményemet, miszerint azt tartom, hogy leginkább a városok igazságos akaratát, megegyezését és meggyőződését követni mégis fő kötelességünk; mert hogy hány voks legyen ezen viszonyban: nemcsak a nemesi rendet illeti, hanem az egész országot; de ezen voksok egymásközi felosztásában valamennyi városi követre kell tekintettel lenni. És e részben az egész testületre nézve a jogtöli megosztás a t. RR. szándékában messziről sines, mit a 16 voks megadásával kimutattak, hanem ugy tartom, tekintettel legyenek a t. KK. és RR. 16 voks iránt, a mennyire lehet, hogy azon városok, mellyek ezen negyedik Rendet kiváltságosan teszik, eddigi befolyásuktól és jogaiktól meg ne fosztassanak, mert ez is csak igazság leend. 'S azt tartom, ha tán kisebb vagy nagyobb helyek között nagy különbséget nem teszünk, (kivéve egykét várost, mellynek állása az országnak leginkább érdekében fekszik) meg fogjuk tartani azt, hogy jogától senkit meg nem fosztunk. Legyenek a t. KK. és RR. 2or tekintettel arra is, hogy a részkebb és nagyobb városok követei egyiránt, mindenesetre leginkább csak a városi érdekeket fogják itt védelmezni. — Ez véleményem, mellyel mintegy mindent elmondottam, mi e tekintetben mondanivalóm volt; méltóztassanak tehát a t. RR. először is a voksok számáról szölokni. — Ezen elnöki előadás után egy megyei követ fejté ki a szavazatkérdés iránti nézetét: Midőn küldöm ugymond, anyautasításokban azon általános alapelveket kijelentették, hogy a személy- és vagyonbeli jogok a haza minden lakosaira egyiránt terjesztessenek ki, hogy az alkotmány sánczain kívül álló 10 millió lakos azokba bevettessék, 's mindenki azon arányban részesüljön a polgári jogokban, a mint a közterhek viseléséhez járul; hogy végre a lakosok minden osztálya, különbség nélkül képviseltessek a törvényhatóságoknál és törvényhozásnál: szomoruan kénytelenítettek tapasztalni küldöm, hogy a törvényhozási képviseltetésre nézve még azon osztályok sinesenek egymás közt tisztában, mellyek a törvényhozás részeinek 's a nemzet Rendeknek nevezetnek; különösen sajnálták pedig küldöm a törvényhozásnak ama százados mulasztását, hogy a királyi városokat független önállásu polgári rendre fel nem emelte, 's mint illyet, a nemzettel össze nem olvasztotta; 's hogy e miatt a kir. városok a közérdek irányában mint szabadon nem mozogható 's önkényes hatalom által korlátolt testületek, a nemzet és nemzeti szabadsággal idegen és ellenséges elemek gyanánt állanak szemközt. E sajnós állapot annak tulajdonítható, hogy a törvényhozás a kir. városokat a nép sorából kivette, a nemesi rend pedig azokat polgári tekintetben magához fel nem emelte; 's így lön, hogy a néptől elszakasztva, a nemzetől pedig eltasztva, érdekekben és érzsben sem ezzel sem azzal soha meg nem egyezhettek, 's minden támasz, minden ótalom nélkül egészen magokra hagyatva, sőt gyakran a nemesi rend által meg is támadtatva, egy harmadiknak, t. i. az örökös tisztviselőknél 's így az udvari kamarának hatalma alá kerültek, 's azon leverő állapotra juttottak, mellyben jelenleg léteznek. Fölöttébb káros volt ez a kir. városokra, de még károsabb az egész nemzetre nézve, mert a városokban a műveltség és művészet virágzásra nem fejlődhetett — szabadság nélkül; a hazában pedig a szabadság megtámadások és sértekek ellen eléggé nem biztosíthatott városok nélkül, 's így a kir. városokat csak az első, a nemzetet azonban mind a két mulasztás gyakran érzékeny csapásokkal sújtogatta, 's a két mulasztás egyik fő oka, hogy mindenütt és mindenben annyira hátramaradtunk. Midőn tehát a jelen században egyesülésről van szó, küldöm véleménye szerint a nemesi rendnek a városival egybe kell olvadnia érdekekben 's érzsben, ezáltal 's akaratban, erőben és munkában. Ezen egybeolvadás csak ugy eszközölhető, ha megyék és városok a törvényhozási és törvényhatósági jogra és rendszerre nézve egymáshoz simulnak; ha megyék az igazságnak, városok a szabadságnak hódolva, — amazok mint igazságos törv. hózó

részek a városokhoz leereszkednek, ezek pedig, mint nem csak névről, de valósággal szabad polgári testületek a megyékhez felemelkednek; ha a törv. hozásnál a megyék a városokkal a szavazati jogot megosztják, a városok pedig belső rendszerükkel eredeti önállásukat visszanyerik, 's mindketten, mint független önállásu törvényhozói és törvényhatósági testületek, a nemzeti szabadság biztosítására 's megőrzésére kezert fognak. — Így az eredmény nyilván tanúsítja, hogy a városok szabadabb kifejlődésének 's a nemzeti szabadság öregbítésének már épen nem kedvező azon régi rendszerünk, miszerint csekély számú, 's a polgárok összeségének teljes kizárásával önmagát kiegészítő választottság éltük fogytáig maradó tisztviselőket, kir. biztosok vezérlete és befolyása alatt választ 'sat. — A sz. k. városoknak kifejlődése csak coordinatiojuk által le-ven elérhető: küldöm e részben kívánatának a jelen munkálat által nagy részben meg volna felelve. Mi már a városok szavazati jogát illeti: elméleti igazság, hogy a becikkelyezett városok a törv. hozásnak szavazati joggal bíró kiegészítő részei; elméleti igazság, hogy mint törv. hozói résznek önálló független testületeknek kell lenniök; ellenben gyakorlati igazság, hogy jelenleg nem illyenek. Sajnos, hogy a törvény rendeletét, vagy legalább czélzatát a gyakorlat elnyomta; ezt csak az enyhítheti, hogy ezt nem egyenes szándék, hanem közmulasztás, közfigyelmetlenség, leginkább pedig közviszontagság észrevétel nélkül idézte elő. — Illy rendkívüli állapotot tehát rendkívülieg kell segíteni, egyes hatalmaktól visszaszedni az elfoglalt jogokat, 's visszaadni az igazi tulajdonosoknak, szóval a városokkal megosztani a törv. hozási és szavazati jogot, 's így a városokat független önállásu polgári renddé fölemelni. Azon kérdések, hány követet küldjenek a megyék, 's miképen képviseltesseken a városok? — 's mi arányban szavazzanak 's vegyenek részt mindketten a törv. hozásnál, törv. könyvünkben sehol sines érintve, annál kevésbbé kifejtve. — Miután azonban most a szavazati jognak megadásáról van szó, ezen jogot bizonyos elvekből következtetni 's bizonyos basisra kell állítani. Ugyan azért küldöm ezen kérdés eldöntése alkalmával egyrészt azon nézetből indulván ki, hogy a liberalis eszmének nem a törvényen alapult jogok megszorítása, hanem inkább azok tágitása 's öregbítése felel meg; — más részről pedig azon arányt 's egysúlyt, melly a megyei és városi voksok közt szükséges, fentartani akarván, törvény által azt kívánják kijelenteni, hogy addig is, míg a törvényhozás végekké el fog rendezetni az országgyűlésen — minden megye két szavazattal, — minden becikkelyezett város pedig egyenkint egyegy szavazattal birjon. Ezután egy bányavárosi követ emelt szölk: Ezen városi voksok elrendezését és felosztását, melly szerint 48 városnak 16, vagy duplázva 32; a megyéknek 54 vagy duplázva 108 voks adatik: sem az ország alkotmányával 's alaptörvényeivel sem a k. k. előadásokkal, sem a természetes és osztó igazsággal, sem a status főczéljával, tudniillik a hazának boldogságával semmikép összeegyeztetni nem lehet. Haszontalan idővesztés volna, ha hosszas beszéddel, vagy sok idézettel és törvényekre hivatkozással alaposan bebizonyítani akarván, hogy minden várost, szintugy mint egyes megyéket országgyűlési egyenkinti szavazati-jog illet. Elismerték azt magok a t. KK. és RR. mult országgyűlésen, midőn ezen városokat érdeklő egyirányos szavazati jogot csak a városok elrendezésével kívánták összekapcsoltatni; elismerte a haza és a törvényhozó-test, midőn 1608ik évi első czikkben a megye statusát vagy Rendet helybenhagyván, a negyedik Rendnek, azaz a királyi városoknak, épen ugy mint a harmadik Rendnek, t. i. a vmgyéknek országgyűlési voksot és ülést engedte; midőn továbbá 1608dik esztendőől fogva 1807ik esztendeig 27 új várost épen olly szavazattal, mint a török járomból kiszabadított új vármegyéket becikkelyezte, és országgyűlési szavazati-joggal és üléssel felruházta; midőn harmadszor az 1687: 17ik czikkben egyenesen és világosan kimondta, hogy nevezetes ok nélkül a kir. városok számát csak azért sem kell többé szaporítani, mert a vármegyéket országgyűlésen voksok által majd nem megelőzték, és a megyék 's városok közti súlygyen már felforgatva látszék. Hogy ezen egyenlő és egyenkinti szavazati-jogról kétkedni sem lehet, bizonyította a törvényhozó test az 1618-iki országgyűlésen; midőn észrevevén, hogy addig divatozó alkotmányos gyakorlat ellen a hét sz. kir. bányaváros kapott k. k. meghívó levelek következtében egyenkint csak egy követet küldött az országgyűlésre; azonnal felírás által II. Mátyás királyt megkérte, hogy alkotmányos gyakorlat szerint minden sz. k. bányavárosból nem egy, hanem két követet hívasson az országgyűlésre. Bizonyította azt a törvényhozó test továbbá azzal, hogy mult 16. és 17ik századokban többször látván, miszerint némely sz. k. városok követői az országgyűlésen jelen nem voltak, tüstint felszólította és megkérte országgyűlési levél által az említett városokat, hogy a törvény értelmében követeket okvetlenül 's annál inkább küldjenek, mivel azoknak távollétében törvényesen semmit sem lehet végezni. Hasonlóképp nem kétkedhetni ezen egyenkinti és egyenlő szavazati jog gyakorlatáról is; mert tudva van,

hogyan számtalanszor, midőn nagyobb fontosságú kérdések jöttek szóba, a városok és megyék egyenkinti és egyenlő szavazatával döntettek el. Így p. o. 1609., 1647., 1649ki országgyűléseken; így Thurzó, Draskovics János, Pálffy Pál nádorok választása alkalmával; így az 1715., 1723., és 1741ki országgyűléseken, midőn a felségsértésről szóló törvény a *pragmatica sanctio*, s többféle dolgok tárgyaltak, így a királyválasztások, így a békekötések alkalmával. Ezer esetet lehet felhozni a régi országgyűlések jegyzőkönyvei és írásából, melyben a városok egyenkinti szavazati joggal éltek. Lehetne továbbá eseteket felhozni, melyekben nemcsak az uralkodó királyok, de magok az országosan gyűlékezett KK. és RR. is, az absens városokhoz küldött kir. vagy országgyűlési levelek által egyenesen kimondták, hogy a városok jelen nem léteben, országgyűlési tanácskozásokat és dolgokat folytatni s bevégezni nem lehet. Mindezeket időnyerés végett mellőzve, csak azon kérdést teszem: mi oka, és mi bünt követtek el a városok, hogy a 19dik században, melynek legelső feladata a szabadságot lágtani és kiterjeszteni, nem pedig elnyomni, őket az egyenkinti országgyűlési szavazati jog elnyomásától fenyegetni vagy büntetni lehetne? és szabad-e az ősi alkotmányt félretenni, és új képviselői rendszeren, vagy statisztikai adatokon alapult alkotmányt hozni be? Mi az első kérdést illeti az egész világon nem lesz található oly ember, ki tiszta lélekismerettel a magyar negyedik országos rendet igazi bűnnel vádolhatná. Mert világszerte ismeretes, hogy a negyedik rend mindig áthatatos hűséggel viselte magát a Felső király és hon iránt, az őt illető mindenféle kötelességeket megtette. Hallottam ugyan, nemcsak a ker., de országos ülésekben is a negyedik rendnek szemére hányatni, hogy a városok a k. kamarától függnék, és többnyire nem egyebek, mint rottenboroughok, melyeket, mint Angolországban, el kellene törölni. De a városoknak kamarától függése nem nagyobb, mint a megyéké a kir. Htanácsától, és az első a városok mostani rendezésével enyészni fog. A mi pedig némely városok kicsinyiségét illeti: ezt ugyan tagadni nem lehet, de azok akkor is kicsinyek voltak, midőn a szavazati jogot kapták; s ennek megtagadása, sohasem volt városok nagyságához vagy kicsinyiségéhez kötve. Ha tehát akkor a szavazati jog igazságos volt, most is annak kell lenni. stb. Átmenvén a második kérdésre: kereken tagadom, hogy szabad legyen törvényhozás által az ősi alkotmányt félretenni, és képviselői rendszeren és statisztikai adatokon alapult új alkotmányt behozni. Az ősi alkotmány négy országos és kiváltságos Renden alapszik és a királyi koronázási hit- és oklevél szentsége által biztosítva van. Minden koronázási oklevél bilaterális kötés, mely csak a négy országos Rendeknek és a Felső király köz megegyezésével oldható. Az 1790ki 67. tez. világosan kimondta, hogy a publico-politicus kérdésekben, nevezetesen az országgyűléseknek, megyéknek és városok elrendezésére küldött országos választmánynak nem más feladata, csak hogy azoknak az alkotmányos hatóság és aktivitás sértetlenül maradása mellett czélszerűbb és rendezőbb országgyűlési, megyei és városi közigazgatási, tárgyalási és tanácskozási módja hozassék be. Az említett törvény így szól: „ut salva constitutionali activitate Dietae, Comitatum, Civitatum, et aliarum Jurisdictionum semper permanente, solummodo melior, magis ordinata negotiorum diaetalium aut publicorum manipulatio, et legum spiritui magis conformis tractatio introducatur.“ Ezen törvény értelmében szól a k. kir. előadás harmadik pontja is, melyben ő Felső király egyenesen ohajtja, hogy addig is, míg az 1700ki évi 67. és 1827ki évi 8ik törv. czikk következtében az országgyűlés törvényesen elrendezve nem lesz: a városokat illető országgyűlési szavazati jog, a törvények értelmében állandó (fixum) és biztosított maradjon, és fentartassék. Ennélfogva, miután a városoknak ezen szakaszban nem a régi alkotmányos egyenkinti szavazati jog, mely a törvények, eskü és koronázási oklevél által, mint mondtam — biztosítva van, hanem valami új és alkotmány elleni képviselői rendszeren és csak statisztikai adatokból gyökerezett szavazati jognak fractioja adatik, és teljes szavazati jogban csak 6 város részesítetik: ellenben a megyék szavazati joga dupláztatik: küldöm a városokat illető alkotmányos teljes egyenkinti szavazati jogot, maga épségében fentartatni és szak. az alaptörvények értelmében módosítani kívánják; annál is inkább, mert 10r: legnagyobb anomalia volna, ha egyéni, tudniillik egy magánást a felső táblán, egy voksos lenne, egy egész városnak pedig hasonló szavazati jog, az alsó táblán megtagadva lenne. 2or csak azok az országok boldogulhatnak, hol hatalmas és virágzó a negyedik vagy industrialis rend, azaz, hol igen sok város van. 3or a negyedik országos rend igen szörnyű alacsonyítása és elnyomtatása nélkül, a városokat illető szavazatok tizedelni nem lehet. 4er ha a városokat illető szavazati jog csonkítást szenvedne, akkor Erdély és Magyarország összekapcsolatásáról álmodni sem lehet; mert az erdélyi városok, melyeknek eddig az erdélyi or. gyűléseken igazi praepodiuma volt, látván mi történt a városokkal Magyarországon: az összekap-

csoltatásban soha sem egyeznek meg, sőt minden összekötést hátrálni és akadályozni fognak. Azon esetre pedig, ha küldöm ohajtása e táblán többséget nem nyerne, előlegesen ovást tevén: bátorokodom a t. Karokat és Rendeket arra kérni, hogy legalább a tervezett 16, s illetőleg 32 voksot, egyenlő fractiókban, minden tekintet nélkül méltóztassanak elosztani a 48 város között; Fiumét és Buccarit ide nem értve. — Ezután egy legnépesebb középponti város követe emelt szót; hosszú előadását számos ellennyilatkozat és czáfolat kísérte a követek részéről; miről azonban jövő számunkban. Az ülés eredményét már országgyűlési e napról szóló rövid közléseink közt érintettük.

Február 19kén CVdik országos ülés a t. KK. és RR-nél.

Elnök ő excellja felhívá a KKkat és RR, hogy miután a legközelebbi mult üléstől elintézetlenül maradt a megajánlott 16 és illetőleg 32 voksnak a városok közt egyenkint mikép leendő felosztása: nyilatkoznának most eziránt. Ennek folytában P. megye követe ismét megújítá indítványát a töredékes szavazatok ellen, valamint Z. megye s Breznó követe is azon kérését, hogy a ker. választmány szerkezete, miszerint Breznó külön fél szavazattal bírt, visszaállíttassék, és ezen fél szavazat Nagybányától, melynek kerületi szerkezet szerint adatott, elvétsessék. Volt követ, ki e fél szavazatot Pozsony városánál akarta meggazdálkodni azon okból, mert Pozsony nem eléggé népes arra, hogy 2 szavazattal bírjon; mi alkalmat adott Pozsony városa érdemeinek, különösen századok óta gyakorlott vendégszeretetének kiemelésére. Felhozott többek közt Pozsony ellen a magyar elem hiánya, a szomszéd Ausztria befolyása; mire elnök ő nmlga válaszol adá, hogy ez inkább fontos ok arra, hogy igyekezzünk e határvárost, melytől ha nemzetiségi tekintetben nem is, de ipari s előhaladási tekintetben nagy jóvendőt várhatunk, minél szorosabban hozzánk csatolni. Ha e jeles és példás szorgalmú város, melyben a polgári elem jelenleg is úgy ki van fejtve, mint kevés városban hazánkban, érezni fogja, hogy az ország iránta igazságos kedvezéssel viseltetik: a nemzetiségben sem fog hátra maradni. De azt sem lehet elfelejteni, hogy Pozsony századok óta országgyűlésünk helye, hol fejedelmink koronáztattak, hol anny nagyszerű történelmi emlékek leng, s melyre hazafili ihletés nélkül gondolni lehetetlen. Hozzáadá ezekhez egy érd. megyei követ, hogy a határvárosok a nemzeti iparnak mintegy citadellái, őrállói, s ezeket minél erősb lánczokkal kapcsolni a hazához, legfontosb érdekünk parancsolja; ha a harcok hajdankorban különös figyelem fordítottat a határi védváraakra, most, midőn nem véres esatúterén többle, hanem az ipar mezején küzdetik a népek közti esata, a határvárosokra kell kitünőleg figyelmezn. — Csaknem köz egyezés lévén, hogy Pozsony városa voksát illetni nem lehet; más részről pedig érezetvén a szükség, hogy Breznóbánya külön fél szavazatot méltán követel, egy megyei követ megújítá azon, a ker. ülésben is előhozott indítványát, hogy a fél szavazat se Breznó- se Nagybányától el ne vétsessék; mert szomorú segítség, ha az éhezőknek azon kenyert adjuk, melyet a másiktól elveszünk, s mert ez által épen azon czél, melyet a városok feljogosítása által elérni ohajt a haza, t. i. a kibékítés, egyesülés czéjja sértetik; hanem inkább a meghatározott 16 számhoz adassék még egy fél szavazat Breznóbánya számára. Hiszen e 16 szám nem stereotyp szám, különben is ki van mondva, hogy a RR. e számot örökre bezártnak tekinteni nem kívánják; e fél szavazat miatt nem lesznek a városok túlnyomóbbak. A felállított 16 szám egy sem valamely szigoru mathematicus calculus eredménye, hanem csupa önkény; ha tehát számot megtoldjuk, s ez által Breznót és a városokat kielégítjük, önkényes számot áldozunk s valóságot nyerünk. A sértés gyűlöletet, a bőkezűség szeretetet szül. — Bármily fontosnak ismertettek is ezen okok, az utasítások nagy többsége ellenállott, hogy az indítvány elfogadtassék, s maradt a szerkezet; csupán azon kis változtatással, hogy a Beszterce-, Libet- és Breznóbányának összesen adott 1 egész voks két félre választván, külön fél voks legyen Beszterce- és Libet- s Breznóbányának együttevén. — Még egy új indítvány történt Zeng városára nézve, hogy t. i. e város addig, míg azon katonai hatalom s befolyás alól, mely alatt jelenleg áll, ki nem vétetik, országgyűlési szavazatra ne bocsáttassék, hanem szavazati joga tartassék fen akkorra, ha az ország ebbeli kívánata teljesítve leendő. E szerint Károlyváros maga egy külön fél szóval fogna bírti. Ez indítvány ellenében az hozott fel, hogy az által, ha Zenget a miatt, mert törvénytelenül katonai hatalom s befolyás alatt áll, most az orsz. gyűlési szavazatból kizárná, ez által a tetteles állapotot törvényesnek minétegy elismerné, s a Zenget illető sérelem ügyének ártana az országgyűlés. — Az indítványozó, s pártolói előhozák ugyan, hogy ez a jognak s a sérelem ügyének

mitsem árt, mert még ez országgyűlésen gondoskodhatni a sérelem elenyészteséről, de miután a királyi városok szavazati joga nem valamely ideális, hanem realis állapotra van építve, s a kir. városoknak nemcsak de jure, hanem de facto is függetleneknek kell lenni, Zeng pedig jelenleg nem független, s territoriummal sem bír, természetes, hogy addig, míg ezen segítve nem lesz, szavazattal nem bírhat. — A szerkezet maradjon meg erősítették.

Országgyűlést rövid közlések.

Február 27. a CLIXd. kerületi ülésben a hajdukerület rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása folytában megújult a tanácskozás az 57d. §. felett, melyly a hajduvárosi lakosok azon osztályait sorolja elő, melyekből képviselőket választani nem lehet. E §nak a) pontja, mely a fizetéses közigazgatásokról szól, csak azokra szorítottatik, kik nem városi, hanem egyéb fizetéses közhivatalt viselnek; c) pontjából — mely az egyházi és katonai személyeket zárta el a képviselői jogtól — az egyházi személyek szavazat utján kihagyattak; d) pontja, mely a nem-keresztényekről szól, egyszerűen kihagyott. A b) e) f) pontok rendelete, — mely a képviselői jogtól azokat fosztja meg, kik attól ítélet által elmozdítottak, kik nem választók, kik 6 év mulva írni és olvasni nem tudnak, — az 58 §sal együtt helybenhagyott. A közjavakról s közigazgatásról szóló következő §§ok többeknek kihagyása, másoknak szerkezeti módosítása mellett — rövid nyilatkozata után a különböző véleményeknek, melyek a kir. városok rendezésénél bővebb vitáson mentek keresztül — 141 §ig megállapítottak.

Február 28án a CLX. kerületi ülésben a hajdukerület belrendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása folytatván: miután a bíraskodást tárgyzó 112—126 §§ok felolvasattak; az illető kerület követe által indítvány tétetett az iránt, hogy a választmányi javaslatba foglalt központi polg. bíróság helyett az igazság-szolgáltatás könnyítése végett minden város helyhatósági bíróságokkal láttassék el. Ezen indítvány felett támadt érdekes vitaközös közben az indítvány pártolói a perlekedésnek könnyebbességéből, a patriarchalis viszonyból s a helyhatósági bíróság eszméjéből mérték okait, melyek ellen a szerkezet védői felhordák a jelen állapot hiányait, a perlekedési egységet, s azon elvet, mely a bíraskodásnak a közigazgatástól elválasztatását kívánja. Az indítványt 25 megye 23 ellenében határozat erejére emelé. Ekeg elfogadtván a helyhatósági bíróság elvének az egyes hajduvárosokra leendő alkalmazása: a rendezési választmány megbízott, hogy a hajduvárosi bíróságokról ezen elvhez illesztett javaslatot terjeszsen elő a felolvasott §§ok helyébe. — A végrehajtásról s főfelügyeletéről szóló 127—149 §§ok némely módosítások mellett megállapítottak.

Ugyan e napon CLXd. országos ülés tartván mind két táblán: a nm. főRRnél (déli 12 órakor) meghítesítették a 2d. főrendi válasz a turopolyai panaszos felterjesztés tárgyában, s ő es. kir. főhercegségének a t. KK. és RRkhez intézett válasza az eszköz- vagy vukovár-fümei vasút előleges munkálatai iránt; a KK. és RR. vegyes ülésre hívatlak meg, melyből a magyar nyelv-iratona-élelmezés, a részbeli megyéknek országgyűlésre leendő újabb meghívása tárgyában kelt felirások ő felsége elibe felterjesztettek. — A KK. és RRhez áthoztván több rendbeli főrendi válaszüzenetek, s az áthozó küldöttség által a KK. és RR. vegyes ülésre hívatlak meg: miután az áthozott üzenetek felolvasattak s köziratra bocsáttattak: a KK. és RR. vegyes ülésre a főrendi terembe mentek át.

Február 29kén a CLXd. kerületi ülésben folytatatták a hajdukerület belrendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása, melynek folytában az országgyűlési szavazatról szóló 151 §. helybenhagyott. A választásokról rendelkező 152 §. kihagytván: a 153 §. megállapított; a 154 §. pedig oda módosítottatik, hogy minden választó mindazon városban, melyben lakik, vagy bírta van, résztvehesse a választásokban, e rendelet a követ-választásra ki nem terjesztvén. A választás körüli és utáni eljárást, a követ-választást és visszahívást, a helybeli és kerületi tisztviselők választását, a főkapitány kijelölését tárgyzó 154—235 §§ok némely módosítások mellett megállapítottak. Kihagyások és módosítások mellett megállapítottak a közigazgatási tárgyakról rendelkező Xd. résznek a választók névkönyvéről, jelen rendszer élelbeléltetéséről s a közgazdálkodásról szóló 236—321 §§ai is.

Ugyan e napon CXd. országos ülésében a m. Fő-RRnek tárgyalás alá vétetett a KK. és RR. üzenete s törvényjavaslata a kir. városok belrendezése s országgyűlési aránylagos szavazata tárgyában. E nagy fontosságú tárgy körül a vitaközösra anyagot nyújtott mindenk előtt a felolvasott üzenetnek azon nyilatkozata, melyben a KK. és RR. kijelentik, mikint a városok rendezését oly válthatatlan kapcsolatban hiszik az országgyűlési aránylagos szavazat kérdésével, hogy belrendezés nélkül a szavazati jog lágtatását lehetőnek nem tartják. Osztják-e a m. FőRRdek azon nyilatkozatot? e kérdésnek eldöntését némelyek akkorra kívánták halasztatni, midőn a törvényjavaslat tárgyalása belesz fejezve; mások eziránt a törvényjavaslat tárgyalása előtt kívántak határozatot. A kérdés eldöntése egy értelemben történt a KK. és RR. nyilatkozatával. A KK. és RR. üzenetének eképeni tárgyalása után szónyegre került a k. városok aránylagos szavazati jogáról szóló törvényjavaslat, melynek bevezetési szakasza s 1—8 §§ai némely módosítások mellett helybenhagyattak.

(A febr. 5kei 93d. főrendi országos ülésben folyt vitaközösök a turopolyai sérelem tárgyában; folytatás.) A gróf Z. által előterjesztett ezen okoskodás felvilágosítja és tisztábban fölvehetővé teszi a mai nap kifejtett eredmény alapját. A mai ülés meg-

nyitása után egy gróf mutogatván, hogy a magyar törvényhozás is 3 elemből áll, a mai indítványok száma is három; majd ismét a kormány igazolására tér, és annak a horvát dolgok körüli eljárását azzal mentegeti, hogy az illy dolgokbani eljárás tetemes nehézségekkel szokott járni, főleg ha elvül tüzetik ki, hogy inkább 100 bűnös szabaduljon meg, mint egy ártatlan kihallgatatlant büntetessék, végül azon ohajtását fejezi ki, vajha a háromfelé osztott vélemények egyesülvén, gr. Z. indítványában, melyhez ő is járul, központosulnának. A jobb oldalról egy ifju gróf a KK és RR indítványának kisebbségben maradása esetére, gr. N.-nak az u-i főispán által módosított indítványához járulását nyilvánítja, megrován egyszersmind két más szónoknak a jobb oldalt gyanúsító minapi kijelentéseit. — Szólt azután egy főispán, ki már mult alkalommal gr. N. indítványára szavazott, és most csak azért szólalt fel, hogy azon, szerinte igen tudós, olvasott, közdolgokba avatott grófot figyelmeztesse, ki a XCHdik orsz. ülésben, midőn némelyek által egy némely horvátországi túlbuzgó r. c. papok azzal vádoltattak, hogy az ilirismust a protestantismusként Horvátországba beszabadulásától irtóztukban élesztgeték, azt válaszolá, mikép ezen gyanúra, hogy t. i. a protestantismus a magyar nyelvel karöltve jár, egy evangelicus főgondnoknak illy tartalmú körlevele az evang. predikátorokhoz, kik az ilirismushoz szítanak, nyújtott alkalmat. Nem vala — mond a szóló főispán — a történetudós gróf méltányos, midőn általában az evang. lelkészek egész testületét az ilirismushoz szításról vádolá, illyes valamivel a r. cath. clerus egész testületét senki sem vádolta, hanem csak némely horvátországi, szláv érdekek körül túlbuzgó egyének rovatnak meg; nem vala tehát igazságos a tudós gróf, midőn ama túlbuzgó r. cath. papok igazolásául az evangelicusok egész testületét vádolni nem áttá; mert hiszen, habár igaz is az, hogy a magyarországi evangelicus lelkészek közül némelyek ő felségéhez folyamodtak tótajkú híveik nyelvügyében; de ezen folyamodás az evangelicusok egész testületének annál kevesbé tulajdonítható, mert mihelyt az illető superintendentiáknak tudomására jutott a dolog, magok az evangelicusok által minden czélszerű intézkedések megtétek. A történetudós gróf azt mondá a minapi ülésben, hogy őt némely szláv nyelvhez szító evang. lelkészek pártolójoknak, agensöknek fogadták fel, és számtalan adatokkal látták el. Elhiszem, mond a szóló főispán, hogy vannak adatai a tudós grófnak, de azon adatok hihetőleg csak kegyeljei magányügyének előmozdításául szolgálnak; vagy ha nem úgy volna, hanem haza-ellenes mozgalmakat lehetne belőlök kisútni, ám terjeszse elő, és látni fogja, mikép a nemzetellenes irányzatoknak magok az evangelicusok fognak legszigorúbb bírái lenni. — A jobb oldalról egy gr. és herceg, azon esetre, ha a KK és RR javaslata többséget nem nyerne, gr. N. indítványára szavaztak. Az egyik czáfolván azon állítást, miszerint mondatott, hogy gr. Z. indítványa a KK és RR kívánatához közelebb jár, a midőn ismét gr. N. indítványa a KK és RR indítványához közelit, azt válaszolá, hogy ez képtelen állítás; mert hiszen a RR nem egyebet izentek, mint a mit kívánnak; úgy hogy ha gr. N. indítványa a RR indítványához közelit, bizonyosan azoknak kívánatához is közelit, ha ellenben gr. Z. indítványa a RR indítványához nem közelit, bizonyosan kívánatukhoz sem fog közelíteni. A mi továbbá azt illeti, hogy gr. Z. pártolói most általános felirást indítványoznak a horvátországi mozgalmak ügyében, nagyon félt, hogy ha a RR erre ráállván, csakugyan felirást készítenek, akkor ismét a főtábla nem találván elégegni a felirást támogató adatokat, a felirásnak újra ellen fog szegülni. Gróf Z. indítványában szóval, gr. N.-éban pedig tetleg van a közelítés. Gr. N. indítványában nem mondatik ítélet, a midőn gr. Z. indítványa eltöri a pálczát a turop. panasz felett, azt olyannak mondván, mit felterjeszteni nem lehet. Gr. N. indítványa eltávolítva a verificationalis kérdést, tiszta és egyszerű; a midőn gr. Z.-től azért is tarthatni, mert pártolói már kimondák, hogy más sokszor az indítvány, 's más az indítványozónak kívánsága is. Egy püspök gr. Z. indítványa mellett nyilatkozott, a midőn utána egy főispán, ki már a mult ülésekben gr. Z. indítványa mellett szavazott, most ismét szót emelt, mondván; hogy ha gr. N.-nak indítványa következtében a turopolyai panasz minden magyarizgatás nélkül csatolványaival terjesztetnék fel, a törvényhozás ebbeli eljárása csakugyan nem lenne egyéb, mint posta-expeditio. Egyébíránt gr. N. indítványa az u-i főispán módosítása által változott, és egészen más sarokra tétetett. Válaszolt továbbá szóló főispán a jobb oldalról egy másik grófnak, ki szerinte, a baloldal elveiből csak veszélyt vár a hazára. Isten ne adja, hogy e jóslat teljesedjék!, mond a válaszoló főispán, arra pedig, miszerint mondatott, hogy a tábla két oldala egy állván egy-

más mellett, mint tűz és víz, nem egyesülhet; megjegyzé, mikép kevés víz a tüzet élesztí, a tűz és víz pedig egyesülve, sok haszonnal hajthatná a haza erőművét. — Most szót emelt egy ifju gróf, gr. Z. indítványa mellett, 's emlité, hogy általános lénynek megismerésére nem kell egyes eseteket felhozni. Ezen állítását Anglia és franciaországi példákkal kívánta igazolni; gr. N. indítványára pedig megjegyzi, hogy miután az a turopolyai folyamodásban panaszolt tények valóságát el nem ismeri, a KK és RR pedig elismerték, miben áll tulajdonkép a közelítés? — Most viszont olly gr. főispán emelt szót, ki már előbb a KK és RR. javaslata mellett nyilatkozott, most azonban az u-i főispán módosításával gr. N. indítványához, mint a KK és RR. javaslatát leginkább megközelítőhöz járulását nyilvánította: egyszersmind czáfolta azon történetudós grófot, ki a turop. nemesek jogai bebizonyításul felhozott okleveleket épen ellenkezően magyarázta, mint a mely czéltől felhoztak. — Gr. Z. indítványa mellett ismét egy gróf, illy dilemmával állott elő: vagy van a turop. nemeseknek kiváltságos joguk a többi nemesek felett, vagy nincs? ha van, azt oklevelekkel kellett volna bebizonyítani, különben szótól nem tartozik hinni; ha nincs, akkor ismét a turop. nemeseknek nincs okuk panaszkodni, és így sem jog, sem sérelem nem lévén bebizonyítva, a turop. nemesek folyamodását nincs ok felterjeszteni. Végül a jobb oldalt visszatörölő az jegyzi meg, hogy miután a vádlottnak kötelessége adatokkal előlépni, a jobb oldaltól vala igazán prókatori fogás egy adat nélküli panaszt öt napig védelmezni. — Ezután szólott egy gróf, előadván, hogy a r. cath. papságról föl nem teheti, hogy az orosz körmeket növelő ilirismushoz szíthasson, miután ezen körmek között a catholicismusra szomorú enyészettel semmi egyéb nem vár; színtem nem teheti fel szóló gróf az alkotmányos szabadság malasztit élvezni szerető horvátországi főhivatalnokokról, hogy az ilirismus előmozdításával ivadékaikat az alkotmányos élet jótéteményeitől kívánnák megfosztani. Azt azonban szóló gróf megíszí, mikép a ministeriumban találkoznak olyanok, kik az efféle zavarokat behuny szemmel vagy azért nézik, mert azt gondolják, hogy illy uton leghamarább tönkre jutván a polgári alkotmány, általa kezeik nem lesznek kötve a haza boldogításában; vagy azért nem avatkoznak a dologba, hogy az alkotmány gyöngye oldalai annál inkább kitérjenek, most ez átalakulási korzakban a szembetűnő hiányokon annál inkább hivatva érezzük magunkat javítani. Taglalván még szóló a horvátországi eseményeket, kérdésebe tevő, hogy ha a panaszokat törvényszabta uton nem akarjuk orvosoltatni, a dicasterialis eljárás lassúsága nem arra adna alkalmat, hogy a panaszokdók via facti lépjenek fel, mint már meg is kezdették. Szóló gróf 's utána a jobb oldalról négyen, a KK és RR. kívánata kisebbségben állását látván, gr. N. indítványa mellett szavaztak; megemlítvén közölők a második főispán gróf, hogy a turop. panasz és az ahhoz csatolt 438 zágrábi nemesek folyamodása azon oknál fogva is fel lenne terjesztendő, mert ők már magok ő felségéhez folyamodtak, de folyamodásuk annál fogva félretétek, mert tudva volt, mikép a folyamodók már a magyar országgyűléshez is járultak kérelmekkel. Ezen nyilatkozatok után nárol ő fensége látván, hogy a KK és RR. javaslatát pártoló szónokok kisebbségben maradásukról meggyőződve, a véleményökhöz legközelebb álló gróf N. indítványához kezdenek hajlani, a tanácskozás siettetése végett a mai tárgyban nyilatkozott hason véleményü tagokat felszólítá, hogy nyilatkoznának: vajjon az előbbi ülésekben a KK és RR. javaslatát pártoló szavazatukat kívánják-e a gr. N. indítványát pártolókéhoz számítani. E felszólításra az egész jobb oldal igennel nyilatkozott. —

Megyei közlések.

➤ V a r a s d b ó l. Febr. 5-én első alispáni elnöklet alatt megnyitott évnegyedes közgyűlésünk csak ma febr. 22-én végződött. A gyűlés első napjaiban a megyeterem különösen ilir szelleműk által becsődített köznemeseikkel fuladásig tömve volt. A napirenden lévő köztárgyaktól eltérőleg a legbotránnyosabb indítványok történtek, 's esuda-é, ha ugyanez nem ész, nem okok, nem alapos czáfolatok, hanem az eszközül felfogadottaknak fűlsértő 's kebellázító vad rivalgása győzött. Amde miután a gyűlést később a nyers tömeg látogatni megszűnt, a szönyegre került tárgyak fölött ismét komolyabb lón a tanácskozás. A gyűlést megnyitó elnöki beszéd után V. J. t. bírő azon logikátlan, alacsony indítványt tevő, hogy miután a mult évi november 6-ai gyűlésen a mlgos főispáni kormányzó köztanácskozási nyelvűl a latint meghagyó k. k. parancsot többemagával pártolá, 's ehez szorosán ragaszkodva inkább a gyűlést eloszlatta, mintsem hogy akár az ilir, akár a horvát nyelven szólni kívánóknak engedett volna, — ugyanazért ő Felsége e gyűlésből ismét egy feliratban a mlgos kormányzó urnak megyekormányzóit, és kir. helytartótá-

nási hivatalából elmozdítására és a horvát nyelvnek a köztanácskozási behozatala végett megkérsék! — 's e gyönyörű indítvány legott néhány pártolóra is talált, de természetesen csak az indítványozóhoz hasonló ilir szelleműeknél, kik ekkor leginkább ilirésített horvát nyelven előadák mondandóikat; ellenben többen a KK és RR. közöl, kik csak nagynehezen juthattak szóhoz, 's az ellenfétül szólamlásaikban is gátoltattak, hathatós szót emeltek illy rozsz czélatu felirástétel ellen, 's a mgos kormányzó mellett, kinek nagy érdemei a kormány, és köz haza előtt sokkal ismértebbek, és méltánylásra méltóbbak, hogy sem illy pártos felírás azokra legkevésbé is homályt vetni képes legyen — többen a tisztviselők közül, az egész tisztikarnak 's a jelenemlévő nemességnek nevében ezen indítványozott felírás ellen ünnepelesen tiltakoztak, 's egyik még az iránt is tön óvást, hogy ezen felirat, melyet az egész tisztikar is ellenzeni látszik, ha elfogadtnék, tőle a megye pecsétje tagadtassék meg. Azonban, midőn a szónokok nevezetes többsége a m. kormányzó ur mellett, és felírás ellen kitűnnék, az indítványozott felirást pártolók az elnököt csak hamar felszólíták, hogy a végzést ne a szónokok többsége, hanem a felirást harsogó köznemesek száma után ítélve, mondja ki, 's azért bocsássa a dologt voksolásra. A voksolás ugyan meggátoltatott, de az elnök a többséget a felkiáltások után mérve, az indítványozott felirat mellett mondá ki. Ekkor a tisztikar, az alispán és jegyzőkön kívül, helyeikről fölkelvén az asztaltól eltávolozott, 's legnagyobb része a tereméből is kiment. Majd azután az indítványtevő t. bírő a feliratot, szerkesztékészen és leírva kihúzta zsebéből, 's a jegyzőség által tüstint felolvastatván, csak két szó módosítással, még az nap sürgöny útján ő Felségéhez felküldetni rendeltetett. — Ezen felirat ellen a gyűlés folyama alatt a tisztikar nagyobb része önkézüleg-aláirt jegyzékben óvást is tön, többen bizonyítván, hogy a m. kormányzó ur a mult egyik gyűlésben kijelenté, miszerint ő azon k. kir. rendeletnek is hódolni fog, mellyél fogva a köztanácskozássokat honi nyelven is folytattatni szabad leend; ő leend akkor első, ki azon megszólalni fog. — Továbbá a Rendek, és jelen nem volt megyei földes urak közül igen számosan az említett gyűlési felirat és ilir pártoskodás ellen szinte felirtak ő Felségéhez magányuton ugyan, olly alázatos kérréssel, hogy az egész haza előtt köztiszteletben álló m. kormányzó urunkkal, mint ki az igazság, és törvény ösvényét mindig híven követé, e megyét ezután is szerencsésíteni méltóztassék. — Másnap az országgyűlési követi jelentés, 's a magyar nyelv tárgyában leérkezett k. k. válasz felolvasása következtében egy kanonok mint a zágrábi káptalan küldöttje azon indítványt tevő, hogy miután az érintett k. válszából az tetszének ki: hogy az ujan-alkotandó törvények egyedül magyar nyelven sanctionaltatnak meg, — a csupán fordítottak pedig az eredetiéhez hasonló hitelességgel nem bírandnának; de különben is a kapcsolt részek diplomatikai nyelve csak a latin levén, — következték az ujan alkotandó magyar törvényeket, ha egyszersmind a latinrai fordítottak meg nem szentesítetnek, rájuk nézve kötelezőknek el nem ismérhetnek, — ugyanazért ő Felsége alázatos kérsék meg, miszerint az új törvények latin fordítását is kegyelmesen erősítse meg. Ezen indítványt is hön pártolák mindazok, kik az elsőnap felirati indítványnál a horvát nyelvnek a köztanácskozássokba behozataláért buzogván, e végett még a mult nov. 6-ai gyűlésen olly szenvedélyesen küzdöttek. — A 3dik indítvány az volt: kéretnék meg ő Felsége, hogy a horvátok, vagy is inkább a kapcsolt részek számára saját honukban különös k. helytartótanács, és k. kancellaria alkottassék; mi iránt szinte alázatos felírás határozatott. — A gyűlés e rövid vázlatából is kitétszik, milly irányt követ az ilir szelleműt illetett horvátok egy része. — Továbbá az első napi indítványt tevő t. bírő még azt is indítványozta, hogy a magyar levelek, és hivatalos iratok fordítására a nemesi pénztárból fizetendő 120 pgő forint évi jutalommal két év előtt alkotott tolmácsi-hivatal szüntetessék meg; részint mivel a nemesi pénztár szűk állapotban van, 's e czélra a köznemesek fizetni nem kívánnak; részint azért, mivel azon uri egyén, ki e hivatalrai választatása alkalmával nem a legszámosabban egygyüttvölt Rendek által választatván, a köztanácskozássnak ugyan megfelelt, de nem horvát, hanem magyar születésű, — azaz, az indítványozóval nem rokon-gondolkozásu. Noha ezen indítvány ellen többen kikelték, mindazáltal önmaga, kit ezen hivatal illetett, S. G. t. b. felhiva érezvén magát, kinyilatkozta: hogy az említett hivatalért soha nem esdeklétt, hanem azt a közgyűlésileg egygyüttvölt KK és RRk. bizodalmas felszólításai, és egyhangu választatása következtében vállalta el, 's abban híven elis járt, de valamint azoknak, kiknek szálla szemökben, fizetésért sem kívánja magát illy hivatalra feltolni, 's e csekély fizetés nélkül is ellehet, és saját véleményét en-

nek alárendelni soha nem fogja: úgy azon KK. és RRk. kívánságának, kik bizodalnokot ezután is benne helyezendik, jutalom nélkül is megfelelni kész, azért tehát a feljebb érintett hivatalról lemond. E nyilatkozatot többen helyesléssel fogadák, mások ismét ezen lemondást el sem akarják fogadni, mások ismét mélyen hallgattak. A testvér megyék felszólító levelei közül csak azok pártoltattak, melyek a levelezésekben eddig használtatni szokott hosszú címeket megszüntetni, 's helyökbe a legrövidebbet használtatni javasolják; továbbá Zólyomgyéé, mely szerint a magyar kormányzásoknak a német kamrátlóli függetlenítése országgyűlésileg szorgalmaztassék.

(1) Borsodból. Miskolcz febr. 25én. Folyó hó 12ik napján kezdetet meg ez évi első közgyűlésünk első alispáni elnöklet alatt, melyre számos gyűlének össze a m. mindenszályú Rk.; az elnök megyénk állapotáról terjedelmes jelentést olvasott fel, melyben a miskolczi tűz által okozott nyomor vala bőven érintve, 's a kegyes adakozások méltányosan elismerve, majd a tárgyalandó iratok sorozata terjesztették elő, melyekből mint legfontosabbat a magyar nyelv tárgyában érkezett legújabb k.k. leiratot vélte a többség felveendőnek, — 's miután hála felírás indítványoztatotta megye részéről is, lön vitakozás, végre a kerületekben megállapított RR. határozata elfogadott 's követeinknek meghagyatott, hogy az országos felírásához szavazatukkal járulni 's a még hátralévő pontokat sürgetni tartásuk kötelességüknek. Másnap kortések lépék el nagy termünket 's mi végből, csak akkor tudók meg, midőn egy megyei eskütt indítványozá, hogy a Miskolcz városa által gyűjtött segedelmi pénzek hova lett fordításának helyes vagy helytelen volta iránt már novemberi gyűlésünkben fenforgott kérdés most rögtön vétessék tanácskozás alá, — mely indítvány némelyek által azon okból elleneztetvén, mivel tegnap már az országos tárgyak felvétele határozatát el előlegesen, ezen sorozat ma is tartassék meg; 's lön ingerültség láma és kiabálás — mig végre csakugyan az országos tárgyak olvastatának fel; 's mivel már a nevezetesek iránt van utasításunk többnyire csak tudomásul vétettek: melyek befejezése után a miskolczi ügy került szőnyegre, mely tisztán és szárazon ebből áll: Miskolcz város tanácsa a megégettek részére némely hatóságokhoz felszólításokat intézett és sikerrel, mert mult novemberig majd 6000 vto ft. jött kezeikhez, 's többnyire „a megégettek számára“; a város azonban, bár a kiosztást megyei választmány kezelte — a hozzágyűlt öszveget épületeinek helyrehozására fordította — ezen tette tehát mult évi novemberi gyűlésben a megye által roszaltaték — 's az öszveg az égettek pénztárába a város által f. é. febr. 10 napjáig befizettetni rendeltetett. — A városi tanács azonban a segedelmeket küldött hatóságokhoz újabb körlevelet intézett, melyben a városnak siralmas állapotát lerajzolva arra szólítja fel, hogy nyiltan irnák meg a kérdéses öszvegeket kinek 's mi célra küldék? 's 77. választ nyere, melyekben többnyire a városi tanács szabad rendelkezése, vagy épületeibe-befektetése az általok küldött öszvegnek helyeselteték és kijelentették; így tehát a segedelmet küldők szándoka változásával a megyei határozatnak is megállani nem lehetvén, nyilatkozatában azt kéré Miskolcz városa, hogy ezen adatok nyomán a város épületeibe-befektetett öszveg visszafizetésétől mentessék föl, mely kérés meg is adatott, 's megadatott volna kortések nélkül is! — De nagyobb kérdés és vitakozás tárgya lön az, vajjon a város által szétküldözött körlevél helyes volt-e vagy sem? — és lönnek epés nyilatkozatok és szónoklatok, mig végre a többség erre feledés fátyolát vetni óhajtván, vitatásba bocsátkozni nem akart, bátor azt helyesnek el nem ismerte: 's ezen tárgy huzá ki a mai 's más napi tanácskozási órákat is, mely pártkérdéssé idomítatván a könyörület szép mezejéről, a személyeskedés rút szinpadára állították. — F. hó 15én gyűlést nem tartánk, mivel a koldulás-eltörlési alapfőkének növelésére a borsodi lelkes nők által részvényes tánczmulatság adaték megyei nagy termünkben — mely igen népes és diszes vala. — 16kán vagy másfél száz korteshez vala ismét szerencsénk; no de ez nem csuda, hisz választási kérdés vala szőnyegen, — ugyanis a szendrői járás megürült főszolgabírájának volt alszolgabíránk Okolicsányi Lajos nevezetvén felterjesztésünk nyomán m. főispáni helyettesünk által — a megürült alsz. bírói hivatalra felterjesztendő egyének sorozatáról szavazattal határozánk; 's így lön, hogy Szép Soma, Szalay Pál és Várnay Ferencz rendszerinti esküteink kinevezés végett terjeszteték föl.

Kra s s o megyében febr. 16án rendkívüli közgyűlés tartatván nem igen nagyszámu közönség jelenlétében — minthogy e megye a korteseket csak hirlapokból ismervén nem ölmos botokkal szokott tanácskozni — főbb határozatai pótló utasításokra vonatkoztak, és következőkben pontosultak: a magánrendszer általánosítása előtt mint-

börtön állíttassék; a hasonszenvi orvosok kérelme méltányoltatik; a megyei autonomia szeplőtlenül megovassék; a k. kir. válasza köszönő felírás szavaztatik, a még hátralévő pontokra k. válasz kéretik; a követek a házi adó elvállalása mellett férfiasan küzdjenek, ettől elúttetvén gr. Széchenyi István telekdíjas tervét indítványozzák; Pestnek a testgyakorlat, Szabolcsnak az országgyűlési tárgyalás iránti indítványait a megye gyámolítja; a gänserndorfi szárnyvonatra nézve legfelsőbb határozat sürgetessék, mert e nélkül a dunabalti vasútnak nincs jövendője.

Külföldi hírek.

Spanyolország. Murcia politikai főnökének jelentése szerint a zendülők csapatja a városból elindulván közpénztárakból és magánosoktól 120,000 reálnyi öszveget erőszakolt ki, 's megsemmisítette a kormányzati 's rendőrségi épületekben az irományokat, többek közt az 1840ki ayuntamiento-törvény végrehajtására szolgáló előmunkálatokat is. — Malagában mintegy 300 miliciano fegyveresen szegült ellene legyvereztetésének, de megveretvén engedelmességre tért. Hasonlag Sevillában is számos polgárkatonára ellenállásra készült. — Alicante febr. 8ka óta ostromoltatik, 's mondják, a város már is szükségét kezd szenvedni élelemben. 10én Cartagena is ostrommal záratott körül. Roncali főkapitány erőhatályosan lát a dologhoz. Madrid folyvást nyugodt.

Egy madridi levelező állítása szerint az alicantei zendülésre tetemes befolyással volt némely angol armány, mit leginkább abból hisz világosnak, hogy Alicante nyilatkozványa után legott több brit hajó vitorlázott be kikötőjébe, melyek tiltott áruk és fegyverek nagy számával voltak terhelve. Az is tudva van, hogy mindjárt a zendület kezdetén két angol pénzt osztogatott a fölkeltek közt. E körülmény minden jó spanyol vért forrongásba hozza, látván, hogy a hazára súlyosodó szerencsétlenség nagy részét angol armány okozza. Arra nézve, hogy az egész ország kivételes azaz ostrom-állapotba helyzetetett, 's mindenki katonai hatóság alá állítottatott, azon észrevétele van a levelezőnek, hogy ez mindenesetre merész és veszélyes státusciny, mely kockára tesz mindent minden ellenében; roszalja, hogy a rendszabályba a királyné is belevonatott, 's így ő szőnyű kétes helyzetbe van hozva a pártok viszályai közt. Azonban a körülmények mintegy felhívták e státuscinyt, azon reménnyel kínálkozván, hogy most a fejtelenség szőnyetegét egy csapással ellehetne ölni. Annyi bizonyos, hogy tetteleg az alkotmány egész Spanyolországban fel van függesztve, mi miatt az ayacuchok, exaltadok és Olozagapártiak annál inkább dühöngnek, mivel Madridban Valenciában, 's más városokban legmunkásabb főnökeiket rendre börtönbe viszik. A helyzet igen igen kényes, 's ollynemű, mint játékosé, ki egész vagyont egy kockára teszi. Ezt érzi a miniszterium, miért is más részről olly rendszabályokat létesít, melyek a nép tömegét engesztelni képesek; ide tartozik: a száműzött püspökök és érsekek visszahívása, egy második váltóbank felállítása Madridban, rendőrség újabb felállítása 's több éfélé.

N. Britanniá. Egy londoni levelező O'Connellnek londonbani első megjelenéséről azt írja: hogy febr. 16kán a parlamentház előtt nagy sokaság tolongott, mely az ősz irlandit várta. Megérkezvén ez, döngő éljenekkel fogadták, tisztelői annyira özönlöttek körötte, hogy alig volt képes az ajtóhoz férni. A fogadtatás egyáltalán lelkesült volt. Nemsokára utána jött Wellington hg, kit a tömeg rosszalás kiáltozásával fogadott, 's csak egyes éljenek hallattak. Ez világosan arra mutat, hogy O'Connell politikai jelentősége nem csökkent elíteltetése után.

(O'Connell beszédének folytatása) Ennekutána áttért O'Connell az ellene felhozott bizonyítványokra, mik két dolgot érintnek: roppant gyülekezeteiket, 's hirlapi cikkeit. Egyenként fogá fel ezeket. Nem tagadom — ugymond — hogy e gyűlések tartattak, sőt elismerem, hogy roppant gyülekezetek voltak, tizezrek meg százezrek gyűlései. Azt állították, hogy a gyülekezeteknek e nagy száma is már törvénytelen; ez nem érdemel czáfolatot. De kérdem uraim! elveszett-e vagy csak veszélyben forgott-e ezen gyülekezetekben, ember, gyermek, vagy csak állatnak is élete? Nem. Ért-e valakit bántalom, sértés? Nem. Tehát nem különös, nem rendkívüli-e azt mondani: hogy én ama gyülekezetek által a népet annyira felbőszítém, miszerint zendülés küszöbén állott, holott e nép magaviselete olly példás volt, hogy azon alkalmaknál csak egyetlen egyszer sem történt baj. Valószínű, hogy a világon sehol sem lehetne illy gyülekezeteket tartani, hogy olly nagy tömegek olly csendesen viseljék magokat, mint az annyiszor gunyolt ir nép. Uraim! ezen nép is nyugalommal várja önök ítéletét; nem helyeslendi talán azt, mikép ezt emberek tenni szokták, ha valami nem tetszik nekik; de törvénytörés nem fog véghez vitetni, bármint ítélték is, 's

bármí sorsra jusson is a csekély férfi, ki most önökhez szól, 's ki dicsekszik azzal, hogy a törvényes, békés és kitartó politikai fáradozásban nevelője az ir népnek. De azt mondják, hogy népes gyűlések szükségkép félemlítést szűlnek. De hát történik-e ez? Nem voltak-e az illető kerületek hatóságai annak szemtanúi: miért nem hitták meg ezeket, vagy a repealt gyűlölő békebirákat, vagy a főegyház papjait, vagy bár a legfélénekbb személyeket, hogy tanubizonyoságot tegyenek a történet félemlítéséről? Mivel erről lelkiismeretesen senki sem adhatott volna bizonyoságot. Ha azon gyülekezetek veszélyezteték a nyilvános békét, miért nem tiltattak el? ha zendületesek voltak, miért meg nem intettek minket? 'S miután havak multával proclamatio által eltiltattak, nem engedelmestünk-e azonnal? 'S mégis összeesküvőkül bélyegeztek minket, kik a törvénytnek engedelmestünk, 's azt erében fenntartani segítettük. De ama gyülekezetek nem voltak törvény-elleniek, mert békések, ez országok ős népi jogával öszhangzó, 's az alkotmányos czélok, melyekre összehívtattak, tökéletesen megfelelők voltak, 's e czélok: tanácskozás, kérelemleveleknek királyné és parlamenthez intézése az iránt, hogy egy fenálló törvény törvényes uton eltörültessek. E tárgy felett még hosszabbban szólván O'Connell áttért a bizonyítványok másik osztályára, a hirlapi cikkekre. Elmondá, hogy sem személye sem a repeal egyesület nem állt ama lapokkal öszeköttetésben, 's ha a lapok hibáztak, ők felelősök. De végre is abban áll ama lapok vétké, hogy némely beszédek és cikkek közlöttek, melyek, ha annyi fontosságot nem tulajdonítának nekik most, már régen feledékenységbe mentek volna. — E tétel különös figyelmet érdemel, melyet O'Connell itt beszédébe szőtt. Én keresztény vallás tagja vagyok, mely azt tanítja, hogy bármí nagy hasznat egyes ember, vagy status vagy egyház javára nem szabad bün által elérni, hogy bünt soha, bármí tetemes haszon sem szépihet, el nem palástolhat. — Uraim! a hirlapok mindenkinek tudtára adák, 's egyáltalán tudva van, hogy tán soha-sem bírta magánférfiu a nép bizodalmat olly nagy mértékben mint én. Mellettem van ezen ország minden rangu katolikusainak, világiaknak 's papoknak bizodalma. E bizodalmat az által nyertem meg, hogy teljes életemben öszintén ragaszkodtam hirdetett elveimhez. Katolikus létemre itt protestans jury előtt népelemzem magam, mondhatom, a föld fejdemei 's népei szemök láttára. Hihetnek-e önök, hogy életem elvéhez hűtlenül, 's könnyelműleg összeesküvésbe bocsátkoztam, mely eddigi egész politikai pályammal ellenkezésben áll? Önök mindnyájan emlékeznek még, uraim! a munkásoknak ama szőnyű öszeköttetéseire, melyek elzött 8 évvel itt Dublinban, 's másutt is Irlandban divatoztak. Azt mondták: hogy én képes vagyok elveimet a népkegynek feláldozni; de ki meri ezt mondani? Nem tehettem volna e népszerűvé magamat ama szövetségeseknél? De én ellenök szegültem, nyilvánosan, egyedül, éltém veszélyeztetésével; egy akkori gyűlésen a rendőrségnek köszöném, hogy a reám támadt munkásoktól megmentettem. Így más alkalommal is a szalagszövetségesek ellen harcoltam. Ha összeesküvésre voltam volna hajlandó, nem örültem volna e más összeesküvőkkel szaporíthatni örömet? De én ellenök szegültem; 's köztudomásu minden titkos társulatok elleni gyűlölségem. Lehet e képmutató azon férfiú, ki minden kínálkozó, bármí hasznat hajtható eszközöket visszautasított, melyek ügye tisztaságát beszennyezheték? Szintugy elleneztem a jelen szegényi törvény rendszerét. Könnyen vezethetém az irlandi szegénységet harcra az irlandi birtok ellen. De látván veszélyeit, lelkiismeretem szerint, és sokak gúnyának daczára, kötelesnek érzém magam e terv ellen harcolni. Azonban mióta törvénynyé lön e rendszabály, nem szegültem ellene. Életem azon időszak feleljen a jelen vadakra. A közelebbi idősakra, a repeal ügyére térve, mindenki emlékszik, mikép nyilatkoztam az amerikai elnök Tyler fiának beszédei, 's egyáltalán az amerikai rokon-szeny iránt. Ünnepelesen kijelentém, hogy az ir nép semmi amerikai segélyt el nem fogadand, mely királynék iránti hűségünkre legcsekélyebb árnyékot vethetne. Nem keltem-e ki legkeményebben a rabszolgatartó amerikai státusok ellen, noha itt tetemes öszvegek gyűjtettek a repeal-ügy javára? (Vége köv.)

Franciaország. A Taiti szigoton történt forradalom nov. 5én ment véghez. Az admiral rendelvényt bocsátott ki, hogy Pomare királyné uralkodni megszűnt, s ezt négy hajó segítségével, melyekről mintegy 600 katonára szállt partra, végre is hajtott. A benszülöttek legcsekélyebb ellenszegülést sem mutattak, 's este olly csendes volt a város, mintha misem történt volna. Egy nyilatkozványban a lakosoknak személy és vagyonbátorság, és szabad vallási gyakorlat ígértetett.

A követkamra bevégzé a vadászati törvény fölött tartott tanácskozásait. Gyönyörű arány mutatkozik itt a

munka-elosztásban. A törvényterv első tíz cikkelye nyolcz ülésen át tárgyalatott, 's mivel ebben már jóformán kifáradtak, a hátralevő húsz cikkelyen egyetlen egy délután nyargaltak keresztül, 's minden további okoskodás nélkül el is fogadták.

A kamrában jelenleg legfontosabb tárgy a vadász-törvény, 's annak elhatározása: vajjon a fürjek vándor madaraknak tekintessenek-e ezentúl, vagy honfusítottassanak miután Afrika partja is a francia birodalomhoz tartozik, hová azok telelni szállnak!

Az összes francia sajtó nagyon erősen kel ki azon rendszabályok ellen, melyek Oroszországban a zsidókra nézve létesítettek.

Portugallia. Az új lázadásnak egyik vezérfőnökül Bomfim grófot tekintik, ki is Yelvenben elfogatott. Újabb mozgalmakról eddig semmi hír.

Olaszország. Már ismét mutatkoznak a feljúló tavasszal a békétlenség jelei, 's pedig oly módon, mely politikai czélzást kétségtelenné tesz; mert valamint előbb ugy most is gondosan kimélik a föld népét a rabló csapatok, ellenben katoná alig merészkedhetik a hegyek közé a nélkül, hogy élete veszélyben ne fogogna. — Mondják, a mozgalmak főnökei egyike Párisban, másika Londonban lakik; békétlen spanyolok megérkezésétől is látszanak segélyt várni a zendületeknek.

Belgium. A senatust egyáltalán az aristocrata elem képviselőjeül tekintik, ez azonban egy újabb törvényjavaslat által szép jelét adá elfogulatlanságának. A belga alkotmány szerint t. i. nincs előjogos nemesség; csak címek osztogatására van joga a királynak; mivel azonban a pusztá nemesi czim oklevelének kiadása ingyen történt, igen számosan jelenkeztek az efféle folyamodók. Az új törvényjavaslat tehát abban áll: hogy a nemesi oklevél kiszolgáltatásáért kisebb nemesi fokozatokra legalább 2000 a magasabbakra nézve pedig 20,000ig terjedhető díj fizetessék.

Svédország. A király egészségi állapota febr. 6ig észrevehetőleg javulván azontul ismét kétségesebb alakot öltött. Egy stockholmi levelező nevelésgezeknek állítja azon híreket, miket némely némethoni lapokban hintegetnek, hogy a király történhető halála esetére békétlenségek, zavargások ünénnek ki az országban. Az egyedüli nyugtalan-ság az, mellyet az utcai rablók okoznak a fővárosban, kik éjente vakmerő megtámadásokat és fosztogatásokat visznek véghez.

Oroszország. Újabb tudósítások szerint a lengyel zsidóknak a határszélekről erőszakos elhelyezése meg van szüntetve 's némelyek szerint újabb egy évi időköz engedtetett e rendszabály végrehajtásaig. — Jan. 11én mult egy százada, hogy Odessa 's vidéke orosz hatalom alá került. E napot a város ünnepelesen ülé meg. Azóta törént gyarapodása abból világlik ki legszólóbban, hogy akkor az egész tartomány csak 100,000 lakost számlált, kik mindenféle zagyvalék aljas népből állottak. Most a tartomány népessége 1,300,000 emberre emelkedik, Odessa virágzó állapotra jutott a kereskedés által, mellynél fogva utóbbi évben 17 millió ezüst rubelt hozott forgalomba. —

Szerbia. Mondják, hogy a török kormány lépést tön az orosz kormánytól az iránt, hogy Wucscs és Petronievics mint a jelen szerb kormányának lehető legbiztosabb gyámolai, visszahivassanak hazájokba. Titoff ígérte, hogy e tárgyat kedvező módon pendítendi meg a sz. pétervári udvarnál.

Törökország. Salonichiben jan. havában egy török végeztetett ki, mivel a próféta, a korán, és átalán az izlam ellen tiszteletlenül nyilatkozott nyilvánosan. Ez annyiban rosz benyomást szült magok a törökök közt is, hogy ama kifakadásokra részegségében vetemedett. Ez új alkalmat nyújt a brit követnek azon tárgyban befolyásának súlyt szerezni, nehogy a török vallásról keresztény hitre térők halállal büntetessenek, mikép ez már néhány-szor történt. A dolog főbibeje nem annyira a korán szabályaiban mint a nép régi balhitében gyökerezik, miszerint azt hiszi, hogy illy vallási átpártoltak részéről a török birodalomra háruló legnagyobb veszélyektől kell tartani; ennél fogva tartják szükségesnek illyenek kivégeztetését. —

Görögország. Az alkotmányterv harmadik cikke, melly felett annyi heves vita folyt, illy szerkezettel lön elfogadva: Törvény előtt minden görög egyenlő, és személykülönség nélkül mindenki járul a státus terheinek viseléséhez vagyona arányában. Statushivatalokat csak polgárok viselhetnek. Polgárok azok, kik az ország törvényei értelmében polgári képességet szereztek vagy szereznek. —

Mexico. Veracruzból írják, hogy a mexicói kormány rendelvényt bocsátott közre, mellynél fogva Californiából minden északamerikai polgár kitiltatik. Ezen számúzési parancs már néhány hónap előtt keltnek mondatik, de az amerikai követ előtt titokban tartották, míg ennek közvetve tudára esett. A követ nyilatkozatot hiába követelt; végre határidőt szabott, mellynek eltöltével, ha a rendszabály iránt felvilágosítást nem kap, elhagyandja az országot.

Egyesületi közlés.

Magyar tudós társaság. Emlékezetbe hozatik, hogy a XIII. nagygyűlés által kitűzött ezen törvény-tudományi jutalomtételre: „Fejtsék ki jogelméletileg 's mind a honi, mind a külföldi társas állapotok figyelembe vételével történetileg is: milly befolyással vannak az örökösödési törvények a polgári társaságra, és ennek anyagi és szellemi jó vagy rosz lételeére“; továbbá a természet-tudományira: „Kivántatik hazánk éghajlatának természet-tudományi vizsgálatokon épült ismertetése, előadtván egyszersmind amannak hatásai a növényi és állati életre“; végre a dramaira, melly szerint ez idén egyedül vígjátékok vihathnak jutalomért, a pályaművek alulirhoz beküldésének határnapja, mellyen túl semmi kézirat el nem fogadtatik, folyó évi martius 24d. A kéziratok idegen kézzel, olvashatólag és csinosan írva, lapozva, kötve 's a szerző nevét rejtő pecsétetes jellegével ellátva legyenek. Költ Pesten, febr. 29. 1844. — Az academia tudományos havi irata a Tudománytár, e folyó 1844ki esztendőre is folytatattik, az eddigi szerkezettel 's az eddigi szerkesztők ügyelése alatt. Az értekezési rész a tudományok minden ágain tanulságos, többnyire eredeti 's egy részt az academia ülésben előadott értekezéseket közöl, a felvételben különös tekintettel hazánk tudom. érdekeire; a literaturai rész egy lehetséges teljes hazai bibliographiát, 's külföldi irodalom legjelesb termékei hol rövidebb hol bővebb ismertetéseit hozza; végre a hivatalos Academiai Értesítő a társaság ülési munkálatairól részletesen tudósít. Hol szükséges, a szöveget rész és kömetzetek világosítják fel. A díszes kiállítású folyóirat egész évre helyben, Eggenberger J. és fiai acad. könyvtárosoknál 5 ft, postán havonként elküldve 6 ft 36 kr e.p. Az első vagyis januárius füzet foglalata: 1. Népevelés, különösen a real tudományok, György Sándor r. tagtól. 2. Az ismeretlen jellemű rohonci codex ismertetése, két tábla könyomattal, Jerney János rend. tagtól. 3. Mégis a szlávok tót nevééről, Kállay Fer. rend. tagtól. 4. Okleveles toldalak Béely Fidélev. tagtól. A literaturai részben: 1. Michelet Németországról. 2. Criticai szemle a chemia és physica körében. 3. Külföldi bibliographia. Az Acad. Értesítő a decembri gyűlések részleteit hozza, 's ezek közt Schedel Ferencz titoknok előadását egy magyar nyelvjárástan eszközléséről. Figyelmessé tétetik egyszersmind a közönség az academia ezen legújabb kiadásaira: 1) Magyar helyesírás és szóragasztás főbb szabályai. Hetedik kiadás. nS r. 32 l. füzve 10 kr. 2) A magyar szóköztés főbb szabályai nS r. 129 l. füzve 20 kr. 3) Törvénytudományi műszótár nS r. XII és 444 l. füzve 1 ft 40 kr. 4. Német-magyar Zsebszótár Második kiadás, kS r. 2 ft 30 kr; két füzet megjelent, a 3dik e vásárra jő ki. 5) Első oktatásra szolgáló kézikönyv, a m. tud. társ. által koronázott pályamunka, Edvi Illés Páltól; 2 — 3 kötet, melly a számvetés, időszámítás, természet-, egészség- és gazdaságtant foglalja magában. Harmadik javított és bővített kiadás, Sr. 290 l. kemény tábl. 1 ft 's ebből külön: 6) Népszerű Számvétéstán és időszámítás tudománya. Sr. 88 l. kem. tábl. 20 kr. 7) Népszerű Természet- és Egészségtan. Sr. 129 l. kemény tábl. 24 kr. 8) Népszerű Gazdaságtan. Sr. 87 l. kem. tábl. 20 kr. 9) Eredeti Játékszin Xld. kötet: Tisztujtás, koronázott vígj. Nagy Ignácztól. Második kiadás, 12r. 170 l. füzve 40 kr. 10) M. tudós társasági Névkönyv kalendariommal 1844re Sr. 93 l. füzve 20 kr. e. p. Végre sajtó alatt: 1) Törvénytudományi pályamunkák, Ild. köt. 2) Philosophiai pályamunkák, Ild. köt. 3) Mathematicai pályamunkák Ild. köt. 4) Természet-tudományi pályamunkák Ild. köt. 5) Verböczi István Hármastörvénykönyve, ford. egy academiái bizottság által. 6) Eredeti Játékszin, XII. XIII. XIV. kötet. Pesten, febr. 29. 1844. Dr. Schedel Ferencz titoknok.

A megyei tisztviselők kijelöléséről, tekintettel a főispánokra.

Törvényeinkből kitetszik, hogy Sz. István király idejétől fogva többnyire minden vármegye (Pest Pilis megyét régi szabadságaiknál fogva kivéve) főispánok által kormányoztatott, 's megkivánták törvényeink, hogy mulhatlanul

minden megyébe főispánok tétessenek (1486: 60. 1554: 19. 1563: 66. 1715: 123. 1741: 18. 50.); sőt világos törvényeink által határozott az is, hogy egyedül csak világi született nemes, 's állandóan a megyében lakó, megyebeli jó birtokos tétessék főispánok (1498: 44. 57. 1554: 19. 1559: 53. 1638: 33. 1647: 75. 1723: 56.). mi azt mutatja, hogy a főispánok önmegyéjéül külön érdeke nem is lehet; 's a közdolgoknak jó lélekkel folytatására és hivatalának viselésére a felség előtt, annak távollétében pedig helytartója előtt, vagy pedig az illető vármegye közgyűlésén tartozott megesküdni, és ha az esküvés a felség előtt történt, erről hiteles bizonyítványt tartozott az illető vármegyének beadni, (1542: 38. 1545: 52. 1546: 38.). De utóbb világos törvény által rendeltetett, hogy minden főispán az illető vármegye közgyűlése előtt köteles megesküdni (1552: 38. 1553: 30.); különben azon hivatalra nem bocsáthatatik. — és törvényes nyoma van annak is, hogy nem más, hanem a vármegye által kért, 's ottan közfiszteletben álló alkalmas tagja azon megyének tétessék főispánok (1525: 33. Kovachich supl. ad vestigia Comit. Tom. 3. pagina 43. Regia Mattas pro auctoritate sua comitatum honores personis idoneis ac bene meritis, et quidem talibus, quae etiam nobilibus gratiae videbuntur et acceptae ad supplicationem Universitatis nobilium Comitatum conferre dignetur, ne nobiles ipsi per eos Comites, qui eisdem contrarii sunt, et displicent, oppressionem et defectum in ipsorum iuribus patientur); 's ha valamely főispán a megyebeli nemesek szabadságait nyomta, 's akármilyen alatti azokat háborgatta, vagy akadályoztatta, az illy visszaélésekért hivatalának elvesztésével is büntetett (1542: 37. 1548: 66. 1622: 29. §. 8. 1647: 76). Azon eseten pedig, ha valamely vármegyének főispánja nem volt, vagy ha azon hivatalra az egész megyében alkalmas tag nem találtatott, az országgyűlés által a megyebeli alispán ruházott fel főispáni hatalommal (1574: 33. 1575: 7.); és így nem különös helytartó, hanem azon megyének alispánja gyakorolhatta a főispáni jogot, (1578: 4.). — mi azt mutatja, hogy főispáni helytartók (administratorok) törvényeink által egyáltalában nem ismertettek. — A közgyűlés határnapját is nem más, hanem a főispán vagy alispán tűzheti ki; még pedig a megye Rendének megegyezésével (1478: 7. 1536: 37. 1550: 23. 25. 1569: 11. 1625: 40. 1647: 109. 1687: 25. — Sedes iudicialiae seu congregationes, quando Coitus ita maluerint; et praecipue tempore necessitatis, celebrari libere permittantur.) — Arról is világosan szólnak törvényeink, hogy a főispán, — 1647: 88. cikkely szerint, — a vármegyének magistratusa lévén, bíraskodni is köteles (Kálmán király I. 11. 1222: 5. 1405: 10. 1435: 3. 1454: 15. 1486: 51. 1492: 53. 82. 1495: 12. 15. 16. 19. 1498: 71. 1500: 21. 1542: 5. 1563: 48. 50. 1608: 2. k. u. 1613: 23. §. 10. 1638: 27. 1681: 31. sat.); 's a főispán megyei kiküldetés nélkül semmi executiót, vagy ítélet-végrehajtást sem tehet (1495: 16. 1536: 37.); ha pedig hivatalos kötelességében eljárni nem akarna, ezért őt a megye közönsége vonja büntetés alá — 1500: 21. — és a megye kérelmére a Felség által hivatalából elmozdítatik 1548: 66. —

A felhozott törvények eléggé mutatják, hogy a főispán nem a megye felett áll, hanem ő is megyebeli tag, és egyszersmind a megyének kormányzója, ki a megyebeli nemesek közakarata és megegyezése nélkül sem alispán, sem egyéb tisztviselőket nem választhat (1435: 17. 1486: 8. 1492: 63. 1504: 2. 1548: 70. 1595: 17. 1599: 7. 1723: 56.); hogy pedig kik lehessenek candidatusok? — ennek megvizsgálása is nem magától a főispántól függ, mert 1504: 21. cikkely által tiltatik a főispánoknak, hogy amegyei nemesek megegyezése és akarata ellen, bárkit is választhasson, — és utóbb az 1687: 25. cikkely is világosan rendeli, hogy a főispán a megye közönségével együtt candidáljon és válaszson; melly törvény így szól: „per supremos Comites et universitatem unus Vicecomes cum Judium et iuratis assessoribus de recepto ritu candidandus et eligendus.“ — a főispán tehát nem maga választhatja a candidatusokat, hanem ő azok közül csak jelölhet elfogadásra a gyűlésnek. — 's ezen gyakorlatot a felhozott 1687: 25. cikkely nyomán erősít az 1723: 56. cikkely is ezen szavakkal: „Supremi Comites sedes restauratorias indicere ac candidatos cum priore Vicecomite idoneos quatuor et statu nobilium proponendo, istius modi restaurationem celebrare teneantur.“

Mint hogy tehát 1222: 29. szerint a főispánok minden jogaikat a megyéktől kölcsönözik, 's a statusokkal együtt egy morális testületet képeznek: innen magában is következik, hogy a főispánoknak a candidatusok kiszemelésére semmi külön joguk nincs, 's nem is lehet, hanem a főispán, mint megye tagja 's annak elnöke, a megye közönségével együtt szemelven ki a candidatusokat, azután ezek közül minden hivatalra négyet köteles megnevezni, — a gyűlés szabad választásától függően azok közül egyiknek vagy másikkal elfogadása.

Ezeknél fogva, ha csakugyan tiszta akaratunk, hogy dolgaink jól, híven és gyorsan folyjanak, 's hogy e végből a megyében minden hivatalra 's állásra legalkalmasb tagok választathassanak; szükséges, hogy azoknak kiszemelésére végett a tisztujtás előtt néhány héttel a főispán, vagy alispán elnöksége alatt tanácskozmányi (conferentialis) gyűlés tartassék, mellyre a megyében lakó táblabírák, vagy pedig a közgyűlés által e végre kiválasztandók meghívassanak, kik letett hitők alatt nemesek a folyamodóknak, hanem az ottan felemeltt egyéneknek is életkorukat, magokviselését, tudományos készüléket, műveltségüket, szóval, alkalmas voltak tekintetbe vévén, azokat kiből a megkivántató minémúségek feltalálhatnak, a többség megegyezése szerint elválaszthatóknak, candidatusoknak, feljegyeztessék. 's azoknak névjegyzékét a főispánok olly végből adják által, hogy a bekövetkező tisztujtási gyűlésen egyedül csak azon candidatusok közül tartozzék kijelölni. Így remélhetni, hogy a főispán a megye közönségének meg-

egyezésével 's akaratával, a közjónak előmozdításán munkálkodva bizodalmat szerez, a bizodalomhoz pedig tisztelet csatlakozván, engedelmesség, nyugalom és béke lésszen.

Mindenesetre a korteskedések megtöltása mellett megyei végzés által határozassék el, hogy mindazok, kik jószívűsügből (ha ugyan igaz) a szegény nemeseket nagyon ohajlják, és kívánják a választás helyére bevitetni, 's ott napi díjjal és költséggel is ellátni. — ám legyen szabad! kiknek tetszik, hogy minden tisztujtás előtt idejénkorán adják be azon elszánt segedelembeli sommát a nemesi pénztárba és tételessék közhírré, hogy ennyi, vagy annyi summából, a mennyire kitelhetik, segítettni fognak azon választó szegény nemesek, kik szegénységökről hiteles bizonyítványt mutathatnak; de ezen felül a törtenhető kihágásokra nézve nem kell a sok ágasbogás törvény, — mert igaz marad Tacitusnak azon mondása, hogy: „a legfeszettebb lársaságokban legtöbb a törvény” — lám Angliában közmondás, hogy a becsületesség legjobb politika, 's mi is tudjuk, hasztalan a sok írott törvény, ha a moral nem kezkesedik érettök. —

Résó Ensel Sándor.

Hírlapi kalászkok.

Jelenkor. (17.) Irányezikk „Czégér I.” czim alatt ismét gróf Széchenyi István értekezék. A nemes gróf, mit

már előbbi jeles értekezésében némi általánosságban megérintett, t. i. hogy mindaddig, míg egyedül az oppositio czégére fogja a hazai hűséget, liberalismust, tolerantiát és haladási vágyat a többségben képviselni, 's a többség egyedül az oppositio czégére alatt fog keresni független hazafiai lelket, minden egyéb czégerre gáncsol, gunyt és gyűlöletet halmozván, mindaddig csak akkor lesz készfogsban és vállvetésben a magyarnak jó dolga, ha orosz dolga van, azaz, ha nemzetileg 's alkotmányilag hátrányomják; ellenben mihelyest a kormány részéről tárva leend előtte a haladási mező 's a diadali kapu, azonnal vert-hadi állapotba fog keveredni; ezen állítást jelen értekezésében bővebben kifejti, és egész az evidentiáig megmutatja, hogy oppositio szinte oly alárendelt fogalom 's változható tényező, mint a kormány pártolása és abbani részvét, 's hogy sem egyik sem másik nem szolgálhat hitvallási alapul, annál kevésbbé következetességi hémvöröül; mert mindkettő azonnal ellenkezésbe jő önmagával, mihelyest a kormánynak nemzetiség és alkotmány iránti állása változik. Főkötelessége minden hazafinak nemzetiségéhez és alkotmányához tántoríthatlan hűséggel ragaszkodni, 's annak maszlajából való kiemelésén és igazi progressióján munkálni; következőleg midőn a kormány felé hajol, mint jelenleg, akkor — ha csak önmagával ellenkezésbe jöni nem akar — tartozik

épen hazafiai hűségénél fogva a kormánynyal kezét fogni; különben épen azon czélt semmisítné meg, mellynek könynyítését és megközelítését a kormánytól leginkább sürgeti, 's mellynek visszatartóztatása és nehezítése vagy gatolása őt nyomban oppositio tagjává teheti. Ezen politiai elveket, mellyeknek józanságát csak eszevesztett tagadhatja, a ns gróf saját politiai eljárására alkalmazván, mindazon gyanúsításokat, mellyeket eljárása ellen némely éretlen elleni fölfordnak, vagy fölfordhatnak, ügyesen megczáfolja. α.

Nemzeti ujság (17.) Korunk ügyeiben Perger János bevégzi „A nevelés ügye” czimű jeles értekezését; 's utolsó közlésében az „Iskolák kormányzatát” illetőleg ajánlja, hogy az ország szívében, Pesten, egy — tíz vagy több egyházi és világi tagból álló — középponti fő iskolai-ügy-kormányzóság állíttassék föl, melly az ország összes catholicus iskoláinak anyagi és szellemi ügyét elintézzé; a practica nevelésbe szükséges idején újításokat hozzon; a tanulmányi könyveket kijelölje 'sat. A kassai, nagyváradi, győri, pozsonyi 's zágrábi főiskolák kerületeiben szintén rendeztessék egyegy iskolai tanács, melly a kerületekben az iskolai nevelésre felügyeljen, és minden tetteiről évfolytán a főkörmányzóságnak számot adjon. α.

Szerkesztő: Szevény József.

H I R D E T É S E K.

(*41)

Már szombaton
folyó martius 16^{dikán} megy végbe Bécsben
a kilencz nagy Realitások
sorsjátékának huzása,
mellyekért

250,000 váltó frt

ajánlatik váltásául.

Ezen sorsjáték **32,511** találónak, mellyek valamennyien készpénzesek, szokatlan nagy számát tartalmazza, és a játéktér szerint nyerhetni:

250,000	vagy	207,500	vagy	206,500	váltó fntokat
203,500	„	202,500	„	202,000	„ „
201,500	„	201,000	„	200,000	„ „
60,000	vagy	55,000	vagy	54,000	vagy 53,000
50,000	„	17,500	„	16,500	„ 13,500
12,500	„	12,000	„	11,500	„ 11,000
10,000	„	7500	„	6500	„ 5000

A vörös ingyen-nyereményi részvényekre nézve különös huzás történendik, mind készpénzbeli találókkal, mellyek
50,000, 7500, 6500, 3500, 2500, 2000, 1500, 1000,
összesen **240,000** váltó fntból állanak

A gazdagon javadalmazott ingyen-nyereményi részvények huzása alkalmával még azon különösen kedvező eset is beáll, hogy azok legelől huzott száma a rá háromlandó nyereségen kívül, még 500 kikülönzött ingyen-nyereményi részvényt is nyer, mellyek valamennyien készpénzbeli nyereményt alkotnak, miszerint egy illy ingyen-nyereményi részvény tulajdonosa 501 pénz-találót csinál.

Ki készpénzfizetés mellett egyszerre, darabját 12½ váltó frtjával, 5 részvényt vesz, ráadásul egy illy dúsán javadalmazott és különösen kedvezményezett ingyen-nyereményi részvényt kapand ajándékba.

Dr. Coith fia és társa.

M. Lueff-nél

Kristófértén a „Minerva”-hoz.

Sorsjegyeket e nagy kedvezményű lotteriához kaphatni

(*38)

Az „Életképek” ügyében.

Alólirt azon kellemes kellemetlen helyzetben levén, minél fogva az „Életképek” 3dik és 4ik füzetek, mellyekből az első kettőnél kevesebb példányokat nyomtatott, mind elfogytak, úgy hogy februar 15ke után érkező t. cz. előfizetőinek e két füzetet, vagyis teljesszámú példányokkal többé nem szolgálhat, kivéven, ha azok száma annyira szaporodnék, hogy tetemes áldozat nélkül a másodsorzi nyomtatás költségei fődöztenének; a lehetőségig akarván azonban arról gondoskodni, nehogy lapjai szives pártolói rövidséget szenvedjenek, késznek nyilatkozik, a IV. füzethez mellékelt „Mátyáslelké”-terv rajzának folytonos küldése mellett, azon esetben, ha a másodsorzi kiadás eszközölhető nem volna, az említett füzetek hiányát a másodfélvi 13d. és 14dikkel utánpótolni, vagy ezek el nem fogadása esetében az előfizetési díjt visszaszolgáltatni: nyitva levén egyébiránt a jövő hat füzetrei előfizetés postán négy, Budapesten pedig három pengő forinttal.

Budán, febr. 16. 1844. Frankenburg Adolf m. k. az „Életképek” kiadószerszkeztője.

(*43)

Zala-Mindszentén

Zalamegyében, mintegy 700 hold birtok fog haszonbérbe adatni e f. 1844. évi Szent-György naptól számítandó három esztendőre, vagy, ha a bérlőnek úgy tetszik, több évre is.

(*36) **Hirdetmény.** 3—3

Szabad kir. Székesfehérvár városa részéről az 1843ik évi sept. 5kén kebelében pusztított tűzvész által károsodottak felségölésére 100.000 ezüst frt magánosoktól részletenkint kölcsön felvételnél határozatván, — pénzeiket ötös évi-kamatra, 's mindkét felöl előre bocsátandó félvi felmondás utáni visszafizetés biztosítása mellett elhelyezni kívánók ebbeli szándékukat a mondott város tanácsánál bejelenteni felszólítanak. Költ Székesfehérvárt 1844ik évi januar 14én tartott közülésből. A Jegyzőhivatal által.

(*37) **Igazítás.** A M. Gazdasági Egyesület szőlő-igazgatósága által közretett szőlővesszők **Lajstromából** a G betű tévedésből kimaradván, e hiba oda igazítatik, hogy a G betű alatti szőlőfajok a 148-dik számmal kezdődnek 's egész végig az utolsó számig tartanak.

(*39) **Haszonbérlet.** 2—3

A kir. alapítványi uradalom részéről közhírré tételik: hogy a csatai birtokhoz tartozó Garam-Mikola helységben, 51 holdból álló majorsági szántóföldek egy tagban; 100 30, 35, 35, 2, 20 kapás rétek hat tagban; az ugynevezett garamontuli fűzporongy; két káposztás föld ¼ holdnyi; írtásrét 2 holdnyi, a legtöbbet ígérőnek három egymásutáni évre f. évi april első napján a hely színén tartandó árverés utján, kibérleendő. Szokott bánatpénzzel ellátva a bérleni kívánók előre bocsátott napon reggeli tíz órakor szivesen látatnak. Költ Csatan 1844. évi februar 24kén. A kasznári hivatal által.

(*37) **Wagner József** műárusnál

(Pesten a servitáren) ujonan megjelent: **Pyrker János László** egri érsek önmisga arcképe, élet után rajzolva Eybl F. től. Arcképe papíron 1ft 40kr., fehéren 1ft 20kr. p. 3-3

(45)

EMICH GUSZTÁV

magyar és külföldi könyvkereskedéseiben Pesten, uri- és kigyóutca szegletén, a cs. kir. postahivatal általlellenében, 's Budán a hajóhidnál kaphatók.

Ezen munkák találhatók még a következő könyváros és könyvkötő uraknál.

Barra G. özv. és **Stein B.** Kolosvárt. **Biehel József** Temesvárt. **Benezur József** Eperjesen. **Bettelheim** testvérek Aradon és N.-Becsereken. **Csáthy Lajos** Debreczenben. **Elsérth Sámuel** Besztercebányán. **Grün János** Szegeden. **Grossmann J. F.** Miskolczon. **Hagen Károly** Kassán. **Haas Károly** könyvkereskedésében Bécsben. **Kollár Adolph** Nyiregyházon. **Klebling József N.-Bányán.** **Németh Vilmos** Brassóban. **Planck Ferencz** Egerben. **Palatsch Ignác** Temesvárt. **Rader Alajos** Székesfejervárt. **Ritter Gábor** Győrben. **Sandvosz Ernest** Kassán. **Schröder Ferencz** Mohácsos. **Siegler Antal** Komáromban. **Siegler János** Esztergamban. **Siegler Mihály** Nyitrán. **Stojánovits P. C.** Ujvidéken. **Telegdy K. L.** Debreczenben. **Tiltsch és fia** Kolosvárt. **Vázsonyi István** Veszprémben. **Wajdits János N.-Kanizsán.** **Weldinger Alajos** és **Weldinger János** Pécsen. **Wigand K. F.** Pozsonyban.

Árok pengő pénzben.

Érdekes új magyar munkák

Buzgóság könyve

mivelt családok számára

Glatz Jakob.

agostai hitvallású bécsi constant tanácsnok után.

A hatodik kiadás szerint fordítva. 400 lap. Szép aczélmetszéssel, legfinomabb velinpapíros. 12rét. Pesten. 1844. Ára 1 ft 30 kr., aranyatszéssel és csinos sotult bőrkötésben csak 2 ft 30 kr. p.

Az egyház és polgárzat

közi békeségről, némelly észrevételekkel az ismeretes berlini előterjesztvényre.

Irtá vischeringi báró **Droste Kelemen** Ákos, kölni érsek.

A második kiadás után. Srét. Pesten. Borítékba fűzve 1 ft p.

Uj imakönyv a mindkét nemű korosabb katolikus ifjuság számára!

Minden bölcsesség kezdete az Isten félelme.

Münster Renát után **Sujánszky Antal.**

Csinos kiadás, szép papíros és nyomtatás!

18rét. Pesten. Aczélmetszéssel. Ára 36 kr., aranyvágással sotult bőrben 1 ft 12 kr.

Legfinomabb velinpapíroson 1 ft 30 kr. p.

(Ezen csinos könyvecske belső érdeke, valamint szép kiadása és olcsó ára által minden iskola - elnököknek, tanítóknak és lelki pásztoroknak is minden alkalmu ajándéknak méltán ajántható.)

Kuthy Lajos.

NOVELLÁK.

Ötödik kötet.

218 lap. n. 12rét. Budapest. Csinos borítékba 1 ft 20 kr. p.

Tartalma: Egy alkalmi vers. - Rágalom és gyanu. - A tör és feszület. - Az apaüldöz. - Az álomjáró. - Egy iskolai kaland. - Két elített.

Szivárvány 1844.

Album a miskolczy tüzvész emlékeül.

Az 1843. évi nyárhó 19. tüzvész által károsult miskolczyak fölségelésére.

Szerkesztő Halászy József

179 lap. 12rét. Aranyvágással. Sotult papíroskötésben 1 ft 40 kr. Habselyemben kötve 2 ft 40 kr. p.

Utazás Olaszországban.

Irtá **Császár Ferencz.**

2 kötet. 516 lap. Srét. Budapest. Pompás kiadás borítékba fűzve 3 ft p.

Kalászat

a legjelesb német katolikus hitszónokok egyházi beszédeikből.

Több pestbudai t. cz. papírsai segédmunkalata mellett szerkeszti

Sujánszky Antal.

Eddig az első és második kötet már megjelent. Srét. Pesten. Előfizetési ára 4 kötetre 4 frt, kötetenkint 1 forint 20 krajczár.

Az ifjuságot

érdeklő irományok!

Schmid Kristóf, ifjuságot érdeklő irományai. Egy gyűjtemény a legoktatóbb és legkellemesebb történetekből és előbeszélésekből. Magyar nyelvre szabadon áttaltette **Csontos István.** Második olesó kiadás! 8 kötetben. 12rét. Pesten. 1844. Borítékba fűzve 2 ft p. (Előbbi ára 4 ft p.)

Raff György, természethistoria gyermekek számára. 14 színezett táblával 's egy czimképpel. Második olesó kiadás! 475 lap. Srét. Pesten. 1844. Szép borítékos kemény kötésben 2 ft 30 kr. (Előbb 3 ft 30 kr.)

A kisded unokák, beszélve oktató a nagyatyjok térdén. Második olesó kiadás! Pesten, 1844. Borítékba kötve 40 kr. (Előbb 48 kr.)

Tetemes leszállított áron!

KÖZÖNSÉGES LEVELEZŐ

a közélet mindennemű eseményeiben előforduló levelezésre, kereskedési 's egyéb tisztíratok rendes szerkezésére vezérlő, és példákall megvilágosított utmutatásokat magában foglaló segédkönyv, mindazoknak számára, kik levélírásban és törvényes iratokban oktatást és ügyességet szerezni kívánnak. Készíté **Staut József.** Második kiadás. 611 lap. Srét. Pesten, 1844. Borítékba fűzve csak 1 ft 36 kr.

DAHON.

Irtá **Vajda Péter.** IVik füzet. 204 lap. 12rét. Budapest. Borítékba fűzve 1 ft 30 kr.

Kuthy Lajos, NOVELLÁK.

150 és 210 kötet. Második kiadás. 483 lap 18rét. Pesten. Csinos borítékba fűzve minden kötet csak 40 kr. peng.

Berzsenyi Dániel

ÖSSZES MŰVEI. 3 kötet. 860 lap. Budán, 1842. Borítékba fűzve 5 ft. - Kiadás 1 kötetben, egész rétbén szinte 5 p.

ELEMISZÁMTAN

Irtá **Warga János.** Srét. 76 lap. Pesten, 1843. Borítékba fűzve 30 kr. p.

Magyarország

hátramaradása ügyében felelet **Dr. Wildner Ignác** urnak **Fényes Elek**-től. Srét. 82 lap. 1844. Fűzve 48 kr. p.

PROPYLAEUMOK

a társasági **Philosophiához** tekintettel hazánk viszonyaira. Irtá **Szontógh Gusztáv.** Srét. 243 lap. Budán, 1843. Kemény kötésben 1 ft 20 kr. p.

Gazdasági pályamunkák

kiadja a magyar gazd. egyesület. 150 kötet. A haszonbérrendszerről. 106 lap. Srét. Budán, 1843. Borítékba fűzve 40 kr. p.

Előfizetési figyelmeztetés.

Kötelességünknek ismerjük bizodalmasan fel-szólítani a t. cz. olv. közönséget, hogy kik lapunk 1844iki évi folyamára még előfizetni szándékoznak, eziránt intézkedni sziveskedjenek. Kérjük czimzettéknak - a lak- és utolsó postahely pontos kitételeivel együtt - beküldetését, hogy az újságori-ték minden hiba vagy tévedés mellőzhető. - Az előfizetési díj postán-küldetéssel félre 6 pengő forint; Budapest házhozfordással félre 5 pengő forint. - Lapunkra az előfizetések elfogadta-tak nálunk a szerkesztő-hivatalnál (Uri utcában Horvátház. 450d. sz. a.). Külsőtartományokba jára-tandó példányok iránt czélszerűleg egyedül a bécsi cs. k. főpostahivatalnál rendelkezhetni

A 'Világ' szerkesztősége.

Albach J. S.

rövid matematikai, physikai és politikai

FÖLDLEÍRÁS.

Bevezetésül a földleírások általánvéve, különösen Magyarország földleírásához. Magyaritá **Schulcz István.** Egy könyvotat táblával. 65 l. Srét. Pesten, 1844. Borítékba kötve 24 kr. p.

Kivonat

a magyar gazdasági egyesület mezei naptárának 1840-1841 és 1842-dik évi folyamaiból. 85 lap. Srét. Budán, 1843. Fűzve 10 kr. p.

Gottlieb és Vilmos

vagy: Luthert követő két férfinak türelmes beszélgetései a kath. vallás felől. Jung után. Adatul korunk felvilágosításához. 145 lap. Srét. Pesten, 1844. Borítékba fűzve 36 kr. p.

Romai kereszt. katolika

Egyházi jogtan

Irtá **Udvardy Ignác.** 2 rész 1 kötetben. 602 lap. Srét. Budán, 1843. Fűzve 2 ft 40 kr.

Nemzeti

SZAKÁCSKÖNYV

kiadta **Zelena Ferencz.** Egy rézmetszéssel. 324 lap. Srét. Borítékba kötve 1 ft 20 kr. p.

Petrichevich Horváth Lázár

munkáinak IX-ik köteté

ÁLMOK.

Dráma 4 felvonásban. 1 ft p.

Dunántúli hölgyecske

Lukács Pál-től.

12rét. 70 lap. Pesten, 1844. Borítékba fűzve 15 kr.

MAGYAR NYELVTAN

Irtá **Stancsics Mihály.**

I-50 osztály: Kezdek számára. Második bővített és javított kiadás. Srét, Pesten, 1843. Fűzve 12 kr.

II-dik osztály: Nagyobbak számára. Második bővített és javított kiadás. Srét. Pesten, 1844. Fűzve 24 kr. p.

Erényképző

hasznos

OLVASÓKÖNYV

a haza mindkét nembeli ifjuságának számára. Srét. 83 lap. Pesten, 1843. Borítékba fűzve csak 12 kr. p.

A hideg vizgyógytan

elméletileg 's gyakorlatilag egész kiterjedésben. Priszniczi elvek szerint a legújabb eredeti 5dik kiadás után 's tulajdon nézetével közli

Virágh József.

165 lap. Srét. Pesten, 1843. Borítékba fűzve 48 kr. p.

ÖRANGYAL.

Vallási almanach, honunk gyöngéd hölgyeinek szentelve. 1844.

Szerkeszti **szabó Imre.**

Négy aczélmetszéssel. 257 lap. Aranyvágással, sotult papíros kötésben 2 ft Habselyem kötésben 3 ft p.

EMLEK VIRÁGOK

Rutkay Emil-től.

Srét. 47 lap. Budán, 1843. Csinos borítékba fűzve 24 kr. p.

Pénzkelet.

Bécs, febr. 27én 1844.

5 pcent. statuskötelezv. középára	pgő pénzben.
1 pcent. " " " "	111 1/2
3 pcent. " " " "	100 1/2
1834ki statuskölesön (500 frt)	77 1/2
1839ki " " (250 frt)	335
1839ki " " (50 frt)	335
Bécsi bankköt. (2 1/2 pcent.)	1633
Bankrésvények darabja	56 1/4
Eszterházy-sorsszám	101 3/4
Császári arany	101 3/4

Dunaviz-állás.

Budán, 1844. martz. 1. reggel: 5' 6" 3" 0 fölött.

Gabona-ár váltó garasokban.

1844. martz. 1. pesti mérő	Tisztahaza	Kétszeres	Rozs	Árpa	Zab	Kukoricza
105-130	105-130	90	64-73	54	44-48	66-68
febr. 3. pozs. mérő	68-74	50-60	40-44	30-33	20-23	30-35
" " 14. " "	60	50	35	25	20	30
" " 20. " "	57-80	40-47	35-45	28-32	18-20	26-30
" " 22. " "	60-65	40-45	44-48	33-37	23-27	30-35
" " 9. " "	56-75	40-45	56-58	42-46	30-32	30-35
" " 20. " "	88-103	50-60	60-67	45-47	30-32	30-35
" " 6. " "	82-90	50-60	60-67	45-47	30-32	30-35
" " 24. " "	55-84	45-52	46-49	34-38	40-48	40-60
" " 25. " "	65-110	52-58	53-65	37-48	40-48	40-60
" " 5. " "	75-105	55-62	55-66	45-47	38-42	54-70
" " 24. " "	55-62	35-42	25-32	30	30	35
" " 5. " "	80-90	48-55	45	50	27-32	52-60
" " 19. " "	70-80	60	25	30	33	30

Tulajdonos Borsos Márton. - Nyomtatja Trattner-Károlyi, Uri-utca 453.